

PIK LIX, Ч. 6

ЧЕРВЕНЬ — 2002 — JUNE

№ 6, VOL. LIX

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

УААСУАСУАСУАСУА
75
УААСУАСУАСУАСУА

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LIX

ЧЕРВЕНЬ

Ч. 6

Виходить раз у місяць
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англomовної частини — **Тамара Стадниченко**
Мовний редактор — **Лев Чабан**

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька — (з уряду) — Голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Іванна Ганкевич
Анна-Галія Горбач
Ася Гумецька
Оксана Думанська
Марта Тарнавська

Адреса редакції: 203 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Річна передплата в США
Для членів СУА \$ 25.00
Для інших передплатників \$ 30.00
Поодиноке число \$ 3.00
В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: **М. Оріся Яцусь**

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024 Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LIX

JUNE

№ 6

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — **Irena Chaban**
English Editor — **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian Language consultant — **Lev Chaban**

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Iwanna Hankewych
Anna-Halia Horbach
Assya Humetsky
Oksana Dumansky
Martha Tarnawsky

Editorial Office: 203 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA \$ 40.00 US currency
Single copy \$ 3.00

Business administrator: **M. O. Jacus**
Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Слово голови СУА І. Куровицької, виголошене на XXVI Конвенції СУА.	2
Резолюції XXVI Конвенції СУА.	6
Вітаємо Наталю Лівницьку-Холодну!	8
Людмила Смоляр. Марія Загірна-Грінченко — жінка незламного духу.	8
Наталія Дужик. Не бійтесь заглядати у словник.	11
Our Life	
Tamara Stadnychenko. XXVIth UNWLA Convention (Part I).	13
Helene Turkewicz Sanko. Ukrainian Aphorisms.	17
Marta N. Zielyk. Observing Lukyanivka.	19
Діяльність округ і відділів.	21
Відійшли у вічність.	30
Добродійство.	30
Нашим дітям.	34
Лукія Гриців. Наші смаковинки.	36

На обкладинці: Фрагмент обгортки Конвенційної книги.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріялів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріялів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріяли і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріялів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріяли просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторів".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: 1-212-674-5508.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to "OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2001 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

З друкарні *Computoprint Corp.*, 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
Tel.: (973) 772-2166 Fax: (973) 772-1963 e-mail: computopr@aol.com

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

May 21, 2002

I am pleased to send greetings to the members of the Ukrainian National Women's League of America as you gather to celebrate your 26th Triennial Convention in Sarasota, Florida.

America's cultural diversity has always been a strength of our country. Across our Nation, Ukrainian-Americans are proud of their cultural heritage, their ancestry, and their native language. They are also proud to be Americans. Your values and traditions, love of family, entrepreneurship, excellence in education and a sense of community where neighbor helps neighbor contribute to the success of our great Nation.

I commend you for preserving your customs and sharing your history with fellow Americans. It is important that we take pride in our heritage while also appreciating the ideals on which the United States was founded.

Laura joins me in sending our best wishes on this special occasion.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "George W. Bush". The signature is fluid and cursive, with the first name "George" written in a large, sweeping script.

Голова Союзу Українок Америки Ірина Куровицька.

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ІРИНИ КУРОВИЦЬКОЇ, ВИГОЛОШЕНЕ НА ХХVІ КОНВЕНЦІЇ СУА

Вельмишановна святкова громадо!

Відзначаючи 75-ліття Союзу Українок Америки з нагоди ХХVІ Конвенції СУА, вітаю шановних делегаток та гостей на святковому бенкеті.

Як переобрана голова Союзу Українок Америки дякую за вибір та довір'я. Будемо і надалі працювати для добра нашої організації та потребуючого народу.

Новообрана Головна Управа складається, за словами Софії Геврик – заступниці голови для справ організаційних, “з різних генерацій та різних еміграцій”. Наприклад, новообрана англо-мовна секретарка Христина Ярема є правнучкою другої голови СУА Юлії Яреми, скарбник СУА Меланія Грибович недавно стала вільною членкою нашої організації тому що може виявити свої професійні знання. Членка віддаленого відділу Марта Яросевич повернулася до Головної Управи на посаду референтки екології, а її мати є довголітньою союзнянкою, членка Контрольної комісії Рената Заяць – донька голови Округи Центрального Нью-Йорку. Вперше стала членом Екзекутиви жінка з нової хвилі Катерина Немира. Наведені приклади молодого членства в Головній Управі стверджують, що організацією цікавляться жінки молодшого покоління та

бажають обіймати провідні посади. Це – позитивне явище для організації. Вони приходять до нас повні ентузіазму, з новими ідеями до праці. Бажання молодшого покоління працювати в організації – це запорука її тяглости, а їх присутність на провідних постах заохотить інших вступати в наші ряди.

Сьогодні дякуємо Всевишньому за усі його ласки. Клонимо голови перед велетнями нашої організації: Юлією Яремою, Оленою Лотоцькою, Лідією Бурачинською, Іванною Рожанковською та іншими, які вложили менше років праці, але ми пам'ятаємо їх і вшановуємо.

Вам, дорогі члени нашої організації, дякую за те, що допомагали розбудовувати організацію у різних наших акціях та намічених планах. Спільно будемо учасниками продовження історії Союзу Українок Америки.

Відділ – це найменша і найважливіша клітина нашої організації, а членство, згідно з постановами, прийнятими Статутом і Конвенцією СУА, є провідником ідей, що зростають до великих і шляхетних справ і сприяють духовному росту української жінки та української спільноти взагалі.

Сімдесятип'ятилітній шлях організації був багатий на важливі та радісні події. Були і

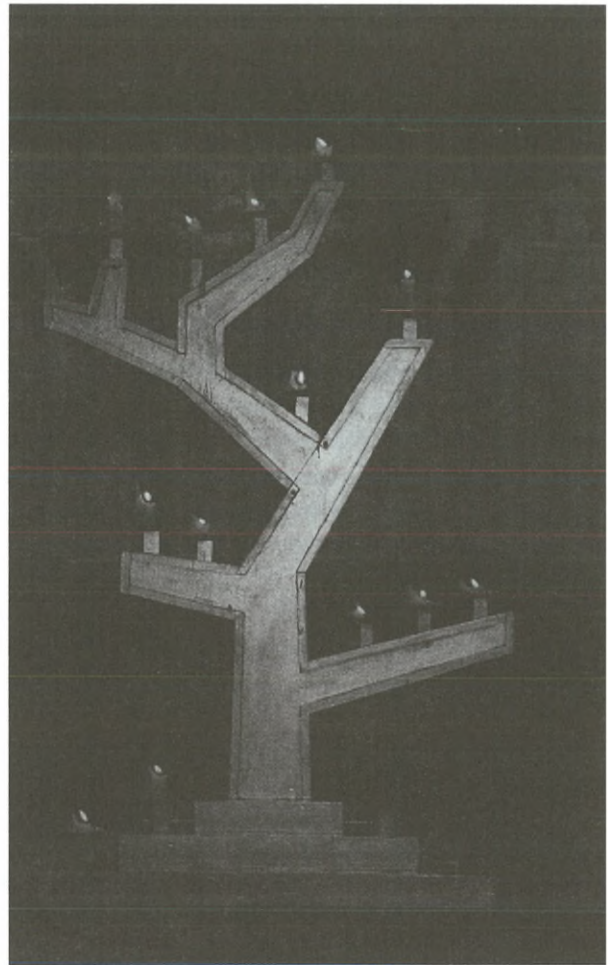
складні моменти, але жінки зуміли їх перебороти, і сьогодні ми бажаємо йти їхніми слідами. Засновниці Союзу Українок Америки мали візію діяльності на майбутнє. Одним із них було заснування Українського Музею в Нью-Йорку.

1927 р. відбулася перша виставка українського народного мистецтва в готелі Астор в Нью-Йорку. Вперше українську вишивку побачила американська інтелігенція. Ніхто не сподівався такого захоплення нашим мистецтвом. Жінки побачили, що вишивкою можна розповідати про свій, на той час поневолений, край. Це було початком того, що союзнянки почали проводити виставки українського народного мистецтва по цілому краю.

1933 р. СУА закупив Етнографічну збірку в Галичині для Світової виставки в Чикаго, де Союз Українок Америки мав свою кімнату. Народними скарбами зацікавився увесь світ. Колекція з роками збільшилася, і тому провід СУА вирішив знайти на американському континенті стале приміщення для цих неповторних скарбів. У 1974 році СУА закупив частину дому, і там колекція отримала новий статус. Це було початком Українського Музею в Нью-Йорку, який СУА подарував громаді. Музей розростався, збільшував свої колекції. Сьогодні очікуємо завершення великого діла, чекаємо на новий репрезентативний будинок для нього. Відділи СУА були щедрими для Українського Музею. Сьогодні слід відзначити Округи, які з нагоди святкування 25-літнього ювілею Українського Музею склали щедрі дари: Округа Огайо – 25 тисяч дол., Округа Філадельфія – 20 тисяч дол. Спасибі.

Рівно ж дякуємо округам, відділам та кожній членці за усі щедроти.

У 1948 р. Союз Українок Америки, будучи однією з найсильніших жіночих організацій, відчував моральний обов'язок скликати Світовий Конгрес Українського Жіноцтва. Цей заклик підтримали всі жіночі організації в світі й визначні громадські діячки. Ініціатива і матеріальна частина Конгресу була відповідальністю СУА. Сьогодні завдячуємо тим, хто на цьому Конгресі створив Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій. П'ятдесят чотири роки опісля бачимо, що зерно, посіяне на Конгресі, виросло у могутню світову організацію, яка керує українськими жіночими організаціями у цілій діаспорі. Жіноцтво перше, через членство у

Символічний світильник СУА.

Світовому Русі Матерів, втішалось консультативним статусом в Організації Об'єднаних Націй, а коли Україна стала незалежною, завдяки членкам СУА одержали власний консультативний статус в Організації Об'єднаних Націй. Жінки бачили потребу бути присутніми там, де говорилося про справи, які стосувалися поневоленої України, дисидентів та родини. Ми гордимось, що впродовж довгих років репрезентантки до ООН були союзнянки і ми і надалі є великою більшістю.

Маємо шану вітати серед нас голову Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Оксану Соколик. Ця жінка за свою муравлину працю на пості голови цієї престижної організації була найбільше відзначеною жінкою в історії українського жіночого руху. Гратулюємо пані Оксані Соколик!

Союз Українок Америки утворився лише на кілька років пізніше від Союзу Українок України. Обидві організації мали подібні почат-

ки. 1917 р. “Жіноча громада”, перетворилася на Союз Українок України, а в Америці “Жіноча громада”, заснована у 1918 р., стала 1-м Відділом СУА. Цей Відділ активно працює до сьогоднішнього дня. Обидві організації об’єднували українок з метою поглибити свідомість жіноцтва на національному і культурному відтинку, дбати про повне використання усіх належних жінкам прав, виховувати дітей у патріотичному і релігійному середовищі і т.ін.

Були й інші спільні справи у праці та завданнях цих двох організацій. Тому під час IV з’їзду Союзу Українок України СУА запропонував символічно об’єднатися з Союзом Українок України, щоб дати початок Всесвітньому Союзові Українок. Ми дали заклик, щоб організації з назвою „Союз Українок” символічно об’єднувалися.

Коли створювалася наша організація, жінки взяли назву „Союз Українок”, тому що бажали зблизитися, хоча б символічно, з Україною. Співпрацюючи із відновленим СУУ, ми організуємо допомогу людям, що потребують допомоги в Україні.

Видавнича діяльність СУА була багатогранна: починаючи від казок для наших найменших, кінчаючи поважними науковими літературними творами. Списки наших видань за всі роки існування організації опубліковані у Конвенційній книжці XXVI Конвенції СУА.

Д-р Іванна Ратич, перебуваючи в Празі у Клементіумі, дізналася про знайдене листування Лесі Українки та інші матеріали, поміщені у 16-ти пачках. Вона запропонувала нам опрацювати і видати ці знахідки, ласкаво ставши спонсором цілого проекту. Ми безмежно вдячні вам, дорога пані Іванко!

Вибрано комітет, який очолила Ірена Чабан. Запрошено директора Українського Музею Лесі Українки в Ялті, члена Національної спілки письменників України, викладача Ялтинського університету кандидата філологічних наук Світлану Кочергу до опрацювання тих матеріалів. З нагоди XXVI Конвенції Союзу Українок Америки презентуємо вам нове видання СУА “Листи так довго ідуть”. Ця книжка вийде більшим тиражем в Україні та з часом буде перекладена англійською мовою.

Фонд ім. Лесі і Петра Ковалевих, відсотки з якого призначені на літературні нагороди, визначив лавреата. Ним стала професор Валентина Борисенко. Вітаю та бажаю успіхів у

вашій корисній праці для добра українського народу. Від СУА висловлюю подяку Наталії Даниленко за фінансування різних проєктів СУА.

Ще одне видання оплатив СУА: “Нариси, інтерв’ю, есеї з журналу “Наше Життя” Уляни Старосольської. Продовжується праця над історією СУА англійською мовою, сподіваємося, що це видання побачить світ восени цього року.

“Наше Життя” доходить до найвіддаленіших куточків світу. Членки СУА вважають наш журнал своєю школою організаційних заходів і починань. Вчителі шкіл використовують історичні матеріали. Маємо багато листів з проханнями висилати журнали до організацій та навчальних закладів України. Очевидно фінансово ми не в змозі це робити, тому, можливо, варто було б звертатися до місцевих кредитовок.

У 2004 році нашому журналові виповниться 60! Готуймося заздалегідь радісно відзначити цей ювілей. Чи ж багато у діяспорі організацій можуть похвалитися таким успішним довголіттям!

Завдяки літературній еліті України маємо багато цінних матеріалів, особливо про жінок, яких суспільство недооцінювало, тому що вони – жінки. В Україні сьогодні відкриваються архіви, які висвітлюють невідомі досі вражаючі факти.

Важною ділянкою праці Союзу Українок Америки є і надалі буде програма суспільної опіки, яка провадиться від заснування нашої організації. Багато років СУА давав допомогу українцям, розкиненим по цілому світі, – це були потреби часу. Від проголошення незалежності України допомога перейшла здебільша в Україну: на Чорнобиль, “Бабусям”, на лікування дітей, жертвам повені на Закарпатті, сиротинцям. Надалі є велика потреба у медичних інструментах.

Наша програма “Молоко і булочка наймолодшим школярам України”, присвячена 75-літтю СУА, стала дуже популярною. Округа Дітройт склала на цю акцію 19 тисяч доларів. Дякуємо! Постараємося й надалі поширювати цю програму.

Стипендійна акція завершила свій плян у створенні “Асоціації абсолювентів колишніх стипендіатів СУА” у Бразилії, проте щоб асоціація вільно взяла на себе відповідальність надання стипендій, ще багато років треба почекати, а до того часу ми надалі мусимо допомагати молоді здобувати освіту.

Знання – найкращий дарунок, про що з дитинства знаємо: “вода не забере, розбійник не візьме, вогонь не спалить”. Згадала я про Бразилію, але стипендійна акція діє в різних країнах світу та продовжуватиметься, завдяки вашій допомозі, ще багато років. Приємно було слухати коли підходили молоді особи до мене в Україні та зворушливо дякували членкам Союзу Українок Америки за стипендії, які дали їм змогу закінчити студії, стати високоосвіченими фахівцями. Цим будемо майбутнє України!

Архів – вдалий почин каденції, який продовжиться і у наступній. Дякуємо референтці архівів Ользі Тритяк. Вона виготовила матеріяли за 50 років існування СУА до Центру Досліджень Історії Іміграції у Міннеаполісі.

Що може бути краще, ніж щаслива і здорова членка нашої організації. Знання та розуміння потреб довкілля – один із ключів до здоров'я. Мусимо дбати. Тому референтура екології – не видумка Головної Управи, – це – konieczність. Цими справами турбуються організації, уряди країн, вчені. А ми мусимо знайти спосіб, щоб зацікавити членок нашої організації. Бо проблеми забруднення повітря, води, генетичне конструювання харчів та інше, впливають на здоров'я. І про ці основні справи ми повинні знати і ними цікавитися. Тому дві Конвенції тому при Головній Управі СУА створено референтуру екології. У цій ділянці будемо працювати надалі.

Читаючи історію нашої організації бачимо у ній повторення. Союзняки, повертаючись з Конвенцій, одержують запал до праці, відчувають потребу творити відділи та приєднувати нове членство. Бажання гордитися своєю організацією є ключем до успіху і розвитку на багато років. Сподіваюся, що і ця Конвенція дасть і вам такий запал. А членка, її зацікавлення, її бажання повинні бути у кожному відділі, у кожній окрузі на першому місці.

У цій каденції мусимо звернути увагу на організування бюро у новому приміщенні. Бажаємо його бачити як репрезентативну інституцію, до якої приємно привести гостей. Для успішної праці необхідні добра воля, творча ініціатива, наполегливість та конструктивний розподіл праці. Цими факторами і надалі керува-

тимемося у наступній, при Божій допомозі успішній, каденції.

Прочитаю текст незнамого автора, в якому, на мою думку підмічено визначальну рису нашого членства.

Ladies and Gentlemen: This passage of an unknown author describes members of our organization and I wish to share with you this writing. ” A wise woman who was traveling in the mountains found a precious stone in a stream. The next day she met another traveler who was hungry, and the wise woman opened her bag to share her food. The hungry traveler saw the precious stone and asked the woman to give it to him. She did so without hesitation. The traveler left rejoicing in his good fortune. He knew the stone was worth enough to give him security for a lifetime. But, a few days later, he came back to return the stone to the wise woman. “I’ve been thinking,” he said. “I know how valuable this stone is, but I gave it back in the hope that you can give me something even more precious. Give me what you have within you that enabled you to give me this stone without hesitation”. Sometimes it’s not the wealth you have, but what’s inside you, that others need. [Пані і Панове, цей витяг з одного листа змальовує якнайкраще нашу організацію. Тож дозвольте поділитися з Вами цими рядками. Одна мудра жінка, що мандрувала в горах, знайшла в ручаї коштовний камінь. Наступного дня вона зустріла подорожнього, який був голодний. Мудра жінка відчинила свою торбинку, щоб почастувати чимось зголоднілого чоловіка. Той побачив коштовного каменя і попросив жінку подарувати йому. Без жодного вагання вона дала чоловікові каменя. Подорожній пішов собі геть, сяючи від радості. Він добре знав ціну цьому каменю, який міг забезпечити на довший час його життя. Однак по кількох днях він повернувся, щоб віддати його. Він сказав: “Я знаю, який коштовний цей камінь. Але я повертаю його, сподіваючися, що ти мені даси дещо дорожче. Тож дай мені те, що спонукало тебе віддати цей камінь мені без жодних вагань.” Вряди-годи люди потребують не так твоє багатство, як те, що ти його маєш в собі.]

На мою скромну думку це чудовий опис нашого членства.

РЕЗОЛЮЦІЇ

XXVI КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

З нагоди XXVI Конвенції Союз Українок Америки вітає американський народ на чолі з Президентом Джорджем Бушем і український народ на чолі з Президентом Леонідом Кучмою.

Конвенція вітає ієрархів українських церков, які діють на користь Україні у діаспорі та Україні.

Конвенція вітає провід та членство українських жіночих організацій та жінок, які своєю працею сприяють збереженню духовних і національних цінностей нашого народу.

XXVI Конвенція відзначила 75-ліття громадської праці Союзу Українок Америки, згадуючи її заснування, провід і членство.

Продовжуймо працювати з ідеєю соборної солідарності українського жіноцтва.

Конвенція підтримує постанови попередніх Конвенцій та рекомендує наступні, про виконання яких необхідно звітувати на щорічних засіданнях Головної Управи СУА.

ОРГАНІЗАЦІЙНА РЕФЕРЕНТУРА

Використовувати всі можливості та нагоди для приєднання нових членок СУА, особливо з новоприбулих з України, проводити скоординовану акцію відділів і округ при щорічному відзначенні у березні Місяця історії жінок.

Щоб зацікавити і привернути до СУА молодше покоління, усучаснити пляни праці і визначити пріоритети, які будуть визначальними для української громади у Сполучених Штатах Америки.

Поширити акцію приєднання вільних членок серед молодшого покоління.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ РЕФЕРЕНТУРА

Стежити за новими виданнями авторів в Україні та діаспорі, інформуючи про них членство.

Старанно готувати програми щомісячних сходів відділів, щоб проводити їх цікаво для членства і корисно для організації

Слідкувати за новинами культури в Україні на інтернеті та використовувати їх у програмах різних імпрез.

ПРЕСОВА РЕФЕРЕНТУРА

Забезпечити майбутнє журналу “Наше Життя” через приєднання нових передплатників серед української громади.

Заохочувати передплачувати журнал в дарунок з різних нагод рідним і близьким.

Збільшувати кількість передплат по відділах СУА для СУ і для поодиноких жінок в Україні.

Підтримувати Пресовий Фонд датками з різних нагод.

Окружним Управам запланувати відзначення 60-ліття журналу “Наше Життя”.

СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА

Продовжувати матеріальну допомогу “Бабусям”, сиротам та жертвам Чорнобиля в Україні, посилити акцію “Молоко і булочка наймолодшим школярам України”.

Звернути особливу увагу на самотніх членок СУА похилого віку, відвідуючи їх у лікарнях та піклувальних будинках та допомагати їм отримувати належні пільги.

Активно підтримувати нових емігрантів з України у влаштуванні їхнього побуту.

Вивчити можливості збірок коштів в різних фундаціях і установах та зацікавлювати акціями СУА українську спільноту в США.

Визначити критерії нагородження відділів і членок різних нагод

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА

Збільшити кількість нових “Світличок” у зв’язку з прибуттям молодих родин з України.

Поширювати в громаді інформацію про “Світлички” СУА.

РЕФЕРЕНТУРА МИСТЕЦТВА І МУЗЕЮ

Заохочувати членок Союзу Українок Америки стати членами Українського Музею в Нью-Йорку, а відділи – добродіями.

Усучаснити популяризацію УМ поза українською громадою.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Продовжувати діяльність стипендійної акції СУА у США, діаспорі та Україні.

Слідкувати за діяльністю Асоціації випускників – колишніх стипендіатів у Бразилії.

Заснувати Асоціацію такого зразка у інших країнах, де діє стипендійна акція СУА.

АРХІВНА РЕФЕРЕНТУРА

Подбати, щоб у кожній Управі округи і відділу була вибрана референтка архіву, яка повинна упорядкувати документацію.

У співпраці з референткою архівів Голов-

ної Управи СУА розглянути доцільність перевезення архівів до Центру досліджень історії іміграції при університеті Міннесоти у Мінеаполісі, Міч.

РЕФЕРЕНТУРА ЕКОЛОГІЇ

Продовжувати брати участь у місцевих, стейтових і державних акціях, які стосуються охорони довкілля.

Організувати спільні акції звертання до сенаторів і конгресменів у справах екологічної ситуації у державі.

Слідкувати за конференціями в ООН (ЮНІСЕФ), щоб нагадувати про жертви Чорнобиля.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ

Заохочувати відділи збільшити добровільні пожертви та розглянути можливість здобувати кошти поза членством організації.

РЕЗОЛЮЦІЙНА КОМІСІЯ

Наталія Гевко, голова Округи Дітройт
Любомира Калін, голова Округи Чікаго
Ірина Куровицька, (з уряду) голова СУА
Анна Максимович, (з уряду) пресова референтка
Головної Управи СУА (попередньої каденції)
Катерина Немира, (з уряду) нововибрана пресова
референтка Головної Управи СУА
Марія Томоруг, заступниця голови СУА
Ірена Чабан (голова Комісії) головний редактор
журналу “Наше Життя”

Резолюційна Комісія. Зліва: І. Чабан, І. Куровицька, А. Максимович. Другий ряд, зліва: Л. Калін, К. Немира, М. Томоруг, Н. Гевко.

Від 24 до 27 травня ц. р. у діловій і дружній атмосфері успішно пройшла XXVI Конвенція Союзу Українок Америки.

Праця семінарів була конструктивною. Зустрічі делегаток і гостей Конвенції були корисними для майбутньої праці.

Доповіді, реферати, звіти та дискусії дали багатий матеріал для успішної діяльності нашої організації.

Матеріали Конвенції будуть надруковані у наступних числах “Нашого Життя”.

СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО НАТАЛЮ ЛІВИЦЬКУ-ХОЛОДНУ ЗІ СТОЛІТНІМ ЮВІЛЕЄМ!

*Душа моя – травинка на твоїх полях.
Душа моя – твоїх дощів краплина.
І осоружною мені чужа земля,
І брилою важкою кожна днина.
І кожна днина – це обов'язок тяжкий
зробити щось, щоб бути ще живою,
щоб не загрузнути у пустищах людських,
в пісках снобізму скроплених злобою.*

Наталя Лівіцька-Холодна

Наталя Лівіцька-Холодна. ПОЕЗІЇ СТАРІ І НОВІ.
Видання Союзу Українок Америки, Нью-Йорк, 1986 р.

ЖІНОЧІ ПОРТРЕТИ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

Людмила СМОЛЯР

МАРІЯ ЗАГІРНА ГРІНЧЕНКО – ЖІНКА НЕЗЛАМНОГО ДУХУ (1863-1928)

(Закінчення, початок у квітневому числі.)

Не лише листи прислала до Сибіру Марія Грінченко – вона подбала теж про одяг і гроші для засланців із допомогивих фондів, а що важливіше, книжки та газети. В тому часі нічого нового українського не виходило на Україні. “В Києві не дозволяли, – згадувала К. Малицька, – друкувати фонетичним правописом, то ж і не видавали наші нічого. Прислано нам збірку – “Досвітні огні”, яка відбула всі митарства, цензуру і суд та й побачила нарешті світ Божий. В Одесі вийшло перше число “Основи”, теж перебувши багато лиха, в Харкові з’явилась газета “Слово” та й то сконфіскована. З Москви проходила до нас доволі точно “Українська жизнь”.

У 1916 р. прийшлося засланцям святкувати перше Різдво в Сибіру поміж людьми, які його не святкували ні в церкві, ні вдома. Тяжко їм було спершу. З дому теж ніякої вістки не мали – одна Грінченко не забула про них. Крім сердечного листа з вітанням на Різдво прислала ще й дарунок: сушених сливок, грушок і яблук на узвар, медівник, цукор і тістечка, долучила ще й пачку сірників (думаючи, що їх там немає) і рідкість в той час – цитрину. Цитрина дійшла вже зовсім спітніла (посилки йшла ж бо по три тижні, а то й більше), але сама свідомість, що є людина, яка думає про їхні потреби та журиться ними і хоче на чужину закинути трохи святкового родинного тепла, зворушила засланців глибоко, найбільше Константину Малицьку та Юліана Балицького, самотнього земляка К. Малицької у Пинчусі, де довелось їм жити. Йому прислала Марія ще вишивану сорочку на Різдво. “Але одночасно, – згадувала К. Малицька, – і смутком повіяло на нас з листа Марії Миколаївни – це було по смерті щирого її друга і нашого добродія Костя Паньківського, якого вона вельми цінувала, втрата якого – як писала в цьому листі – “решту здоров’я їй забрала”.

У новорічних вітаннях М Грінченко бажала, щоб приніс він “мир мирові і полегкість душам наболілим”. А як же ще далеко було до того миру! “Посилаю Вам – писала Грінченко, – трохи книжок. З останньої книги “Украинской жизни” довідаєтесь про “подвиги” Дудикевича. Третя книжка “Основи” вже значно живіша і ближча до життя. А яка буде четверта, того не знаємо. Все бо є у волі цензора. Сонце повернуло на весну, дні почали довшати, ясніше стає на землі і в душі прокидається надія на краще. Коли б не зрадила! Так хочеться вірити, що вже більш лиха перебули, ніж осталося перебути”.

Пізніше слідувала довга перерва в листуванні Марії Грінченко і Константи́ни Малицької. Ніжна, вразлива Марія переживала події, які потягла за собою війна. Її чиста душа боліла і над втратою сердешних друзів Костя Паньківського, і загрозою вже тоді смерті Людмили Драгоманової, яка хоч старша віком, але була її подругою, адже “багато рідних струн бренило в їхніх душах” – і бунтувалось, що море горя на землі, але й багато таких, що живуть, щоб такий стан був якомога довше, бо це їм дає “добрий заробіток”.

“Тяжко це все бачити, – писала Марія, – тяжко цей час переживати. Таку велику втому почуваш от усього, втому і фізичну навіть, а найголовніше моральну, що важко дихати, важко жити. Хотілось би скинути з себе це життя, як хочеться скинути запилену, брудну одержу”. Боліла вона гірко від того, що доводилося жити в тилу, де стільки гидкого з’явилося в той час. “Занепад людської гідності, занепад моральності, – писала М. Грінченко, – далеко дужче тепер турбує мене, ніж доля рідного краю. Я незламно вірю в те, що правда наша переважить, бо справа наша чиста, як кришталь. “Все минеться тільки правда останеться” – каже народний розум. А ми ж маємо за собою правду. Я ніколи не забуваю, що “на могилах у тих, що в борні полягли, собі щастя здобудуть онуки”. Цей лист Марії Грінченко з 1 лютого 1917 був останнім, присланим К. Малицькій у Сибіру. К. Малицька мала їхати до Києва, куди її кликали на якусь посаду, але доїхати не довелося, і вона ще майже чотири роки залишалась на Сибірі, опинившись на Єнісею. Міжусобиці білих і червоних відтягли засланців зовсім від Європи і від ближчих зв’язків з Україною. Лише з чужих газет дізнавалися вони, що відбувається на рідній землі.

Літом 1921 року повернулася К. Малицька до Львова і одразу повідомила про це Марію. “І вона, мов з того світу, – згадувала К. Малицька, – повітала мене з поворотом до краю. Вважала мене вже давно за небіжку, бо чула, що десь в дорозі на Таврію стрінула мене смерть. В листах своїх з того часу згадує головню про матеріальний бік життя культурних робітників у Києві, бо цей бік грав тоді велику ролью – нашим людям приходилося трохи не голодувати”.

З 1919 р. М. Грінченко працювала в Академії Наук в Комісії Словника української живої мови. Робота була дуже копітка і виснажлива, тому змусила залишити Марію деяку іншу роботу, особливо ж улюблене її діло – переклади книжок для дітей. “Перекладів, – писала М. Грінченко, – уже чимало маю, але видавати сама не можу, бо видавців не маю, бо я ж тепер “старомодна”, а знайомостей нема в мене. От і лежать мої переклади. Тут книжок чимало виходить, а переважно все новітня література. А я її не вподобала. Взагалі старій людині важко при звичаюватися до чогось нового, до нових форм, коли навіть воно й гарне”.

На питання К. Малицької про українізацію шкільництва на Україні М. Грінченко признавала, що народні українські школи є, а хоч поки що небагато, то “прийде час, коли буде багато, бо в Україні хочуть своєї школи та матимуть її раніше чи пізніше. Думаю, що це вже нам забезпечено”.

Під ту пору Львівська школа ім. Грінченка знову згадала про Марію Грінченко, посилаючи їй листа з привітом. Вельми зраділа вона й у відповідь переслала школі фотографію могили Бориса Грінченка і хреста на ній. А історія того хреста вельми цікава. Ось що

писала про це М. Грінченко: ”Прийшовши торік навесні на цвинтар до своїх, побачила я, що на всьому цвинтарі нема жодного дерев’яного хреста, жодної огорожі. Під час тяжкої зими 1920–1921 рр. всі дерев’яні хрести позабирали на паливо. Коло моїх могил (мужа і доньки Насті) була залізна огорожа, то з неї позабирано стовпчики – “попродано на осі до возів”, – пояснив мені один добродій. Так і були мої могили без хрестів. Приходжу вдруге 1922 р. і бачу на чоловічій могилі хрест тоненький металевий, на йому табличка, на якій дитячою рукою написано:

Борис Грінченко

1863–1910

від українського дитячого клубу № 10

ІУ. 23.1922

Це все обведено терновим вінком. Самі діти за свої гроші це зробили. Мабуть на всій Україні не має другого такого надгробка та ліпшого й бути не може”.

Хоч М. Грінченко не часто тоді читала газети, бо поза обов’язковою роботою в академії не лишалося часу, все ж таки живо цікавилася життям галичан і долею “такої рідної, такої дорогої серцеві Галичини”, особливо ж їх боротьбою за Рідну школу.

“Якось аж дух спирає, – писала М. Грінченко, – коли подумаю про вашу боротьбу, про її наслідки сподівані. І ми рідну школу маємо, а ми ж, старі, не сподівалися дожити до того. Як ми в Олексіївці в кінці 80-х і на початку 90-х років, замкнувшись в школі, і забезпечивши себе від несподіваного наїзду “начальства”, вчили своїх школярів по-українському, то далека-далека була в нашій уяві справжня рідна школа, в якій учитимуть не крадькома, не замкнувшись, не пильнуючи того, щоб діти якось не розповіли про науку рідною мовою. І от я дожила до того дня, коли 1922 р. відсвятковано в найбільшому київському театрі 5-ліття рідної школи. Незабутній день то був, коли всі київські українські школи показували, чого досягли вони, коли театр наповнився тими дитячими голівками – учнями рідної школи.

А скільки разів довелося бувати в найріднішій мені школі на дитячих святах і відчувати високу втіху, слухаючи дітей. Звісно, багато ще дефектів має рідна школа, та інакше й бути не може, але все ж вона факт і цього факту вже з життя викинути не можна”.

У травні 1925 р. відсвяткувала Марія Грінченко з громадянством цілої України 15 роковини смерті свого чоловіка і вони викликали в неї чимало споминів радісних, та більше сумних. Переглянула шлях праці, який переходила колись з чоловіком і почувалася серед нових умов ще більш одинокою, далекою від життя, а найщасливішою таки у своєму кутку серед тіней минулого. Тужила за ними, бо й здоров’я вже не додавалось – з серцем і нервами гіршало – усе тягнулося до спокою і Марія жила вже тільки бажанням спочити між своїми на Байковій горі.

“Марія Грінченкова, – згадувала К. Малицька, – це невсипуча працівниця українська, спершу на народній роботі на селі, вірна дружина, помічниця свого мужа, відтак як авторка популярних оповідань для народу і перекладів для дітей. Тиха, не шукала слави ні признання у людей; поза службою для своїх, поза добром для свого народу для себе нічого ніколи не бажала і за ціле життя не придбала. А таких у нас тепер, на жаль, чим раз менше”.

Своє ставлення до Марії Грінченко висловив і Сергій Єфремов: “Серед жінок свого покоління вона була в перших лавах просто, як робітниця, що совісно, скромно додержувала загального темпу в роботі і ніколи не сходила зі свого шляху. Всяке дезертирство було просто органічно нестерпне для її натури, як нестерпна була їй нещирість та лукавство в товариських стосунках. Мила й лагідна в особистому житті вона вмiла твердо і непохитно додержуватися одної громадської лінії, і тут уже не знала компромісів, не терпіла проступків; кривити душею вона не вмiла”.

НЕ БІЙТЕСЬ ЗАГЛЯДАТИ У СЛОВНИК (КУЛЬТУРА СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ)

(Закінчення. Початок у ч. 5)

Маємо у сучасному мовленні випадки неправильного використання дієслова *знаходиться*.

По-перше, часто плутають *знаходиться* і *перебувати*, коли йдеться про місце перебування когось. Це значення передає дієслово *перебувати*: В Україні *перебував* віце-президент Словенії; Президент України *перебуватиме* у Парижі з 10 до 12 серпня.

По-друге, неправомірно вживають дієслово *знаходиться*, коли вказують на місце розташування чогось, на простір. У цьому разі добираємо інші відповідники: Штаб полку містився в школі (П. Панч); Бібліотека *міститься* (*розташована*) на вулиці Коцюбинського; Журнали *лежали* (*містилися*) у письмовому столі). У повсякденному мовленні переважно обходимося без дієслів-присудків: Моя квартира – на першому поверсі.

Як засвідчують довідники з культури мови, часто плутають на письмі і в усному мовленні подібні за звучанням, але різні за значенням слова, як от: *приводити* – *приводити*, *нагода* – *пригода*. Наприклад, у заяві Міністерства закордонних справ України несподівано прозвучало таке: Україна вітає будь-які дії, що можуть *привести* до встановлення миру в Придністров'ї. Дієслово *привести* в цьому разі вжито не на місці, бо воно, назагал, позначає негативні наслідки певної дії. Наприклад: *приводити* до гріха, до неприємностей, до катастроф. У заяві замість дієслова *приводити* треба було вжити слово *сприятимуть*: Україна вітає будь-які дії, що *сприятимуть* встановленню (або *приведуть* до встановлення) миру в Придністров'ї.

Отже, *приводити* – це спричинювати тільки негативні наслідки, а *приводити* означає зумовлювати, спричинювати що-небудь, наприклад: Їхня діяльність *привела* до збільшення випуску товарів. Однак коли йдеться про виробників товару, краще написати: Вони *випустили* більше товарів.

Слова *нагода* і *пригода* часто плутають в усталених словосполученнях. Кажуть *стати в нагоді*. Проте *нагода* – це зручні обставини, під-

хожий момент, наприклад: заходити кудись *при нагоді*, зробити щось *при нагоді*; Заходь до нас *при нагоді*; Послав *при нагоді* вісточку матері.

Пригода – це подія, випадок. Фразеологічний вислів *бути (стати) у пригоді* має значення „приходити на допомогу в скрутному становищі”. Я буду тобі колись *у пригоді* (прийду на допомогу, допоможу); Зайвий розум не завжди *в пригоді* людині. То ж не плутаймо вислови *при нагоді* й *у пригоді*.

Прикро відзначити, що в сучасній мові поступово зникає звукова і змістова різниця між українськими і російськими фразеологізмами, витворюються штучні, неприродні вислови. І фахівцям з культури мови доводиться нагадувати, що *двері зачиняються* і *замикаються* (не тільки *закриваються*), що *вранці спочатку прокидаються, розплющують* очі, а потім вже *встають* з ліжка, що часом люди *божеволіють* (а не *сходять з розуму*), що футболісти *програли* (а не *потерпіли поразку*), що в голові може *запоморочитися* (а не *закрутитися*), і часом треба *завдати удару* (а не *нанести удар*).

Численні приклади неправильно вжитих словосполучень подибуємо в пресі. Наприклад: депутати не виконують свій прямий обов'язок реалізовувати інтереси народу (*інтереси захищають*). *Викликають* неспокій (треба *занепокоєння*) випадки фізичних нападів на журналістів; ПАРЕ (Парламенська Асамблея Ради Європи) зацікавлена в об'єктивному проведенні (краще *розслідуванні*) справи Гонгадзе; З *одного боку*, не вистачає коштів на закінчення проекту, з *іншого (з другого) боку*, інтерес до нього не згас. Народні депутати не проголосували за включення (*внесення*) до *порядку денного* двох законопроектів. Ми виступаємо за добровільну відставку (а також *наполягаємо на добровільній відставці, домагаємося добровільної відставки*) президента та решти посадовців, замішаних у цій справі (треба *причетних до цієї справи*). Путіну доведеться покінчити зі свавіллям монополій (*покласти край свавіллям монополій*). Кидається у вічі (впадає в око) байдуже став-

лення офіцерського складу до психологічного клімату в частині.

Щодо останнього фрагменту, то дієслово *кидатися* передає в українській мові поспішну, раптову, інколи необдуману, легковажну дію, наприклад: *кидатися* до матері, до печі, в обійми, за порадою, за допомогою, на супротивника, *кидатися* в лихварство, кидатися словами; риба теж *кидається* (*скидається*) у річці. Коли ж об'єкт (явище, поняття тощо) привертає увагу мовця якимись рисами, ознаками, то кажуть *впадає в око* (у вічі), як-от: Якщо поставити поряд срібне й ртутне дзеркало, одразу *впаде в око*, що ртутне дзеркало темніше.

У розмовному стилі фразеологізм *впадати в око* вживають також, щоб передати захоплення, прихильне ставлення до людини, що запам'яталась своєю зовнішністю, рисами характеру: *Упала мені в око* Надя. Красивенька, чепурненька! Симпатична (О. Ковінька).

Звертаємо увагу на помилково використані сполуки в обставинах офіційного та наукового спілкування. Можете почути чи прочитати про біжучі події, біжучі справи чи біжучий рядок, хоч усталилися вирази *поточні події*, *поточні справи*, *рухомий рядок*; ви замовили у канцелярії *витяг з протоколу* (нормативна форма), а отримали виписку з протоколу (неправильно); у газеті читаєте про галопуючу інфляцію (замість *стрімка інфляція*), про міжнародне положення (треба *становище*, *стан*).

Проте не лише лексичний та фразеологічний рівні мови зазнали руйнівного впливу. Помітної шкоди завдано синтаксисі української мови, а тексти вражені багатослів'ям, надлишковою інформацією.

Приміром, мовознавці тривалий час сперечаються про доцільність вживання речень з орудним діяча на зразок: *Українською мовою фільм озвучено кіностудією Довженка*; На нашні терени шанування святого Миколи Чудотворця прийшло ще до хрещення Київської Русі князем Володимиром. Більшість дослідників рекомендує надавати перевагу активним конструкціям типу *вчені досліджують*, *фахівці довели*, *ми виконували*. Відповідно до цієї поради перше речення повинно мати такий вигляд: *Українською мовою фільм озвучила кіностудія Довженка*. Щодо другого контексту, то орудний діяча князем Володимиром є, на наш погляд, взагалі зайвим, оскільки не несе нової інформації та описує загальновідомий факт, тобто можемо

сказати: *На нашні терени шанування святого Миколи Чудотворця прийшло ще до хрещення Київської Русі*. Але якщо з якихось причин необхідно згадати князя Володимира – можливий такий варіант: *На нашні терени шанування святого Миколи Чудотворця прийшло ще до того, як князь Володимир хрестив Русь*. Автор народознавчої праці міг скористатися конструкціями, властивими живій, мові, завдяки яким інформація сприймається легко і дохідливо, наприклад: *В Україні святого Миколу Чудотворця шанували ще до християнських часів. Українці (наші предки) шанували Миколу Чудотворця ще до хрещення Київської Русі (прийняття християнства)*.

Як дослідив Олекса Синявський, речення з орудним діяча властиві новій українській мові від Котляревського і до наших часів. Однак мовознавець застерігає: „не слід тільки думати, що такі конструкції взагалі дуже поширені в мові” (3,255).

У сучасних книжних стилях пасивні речення є дуже поширеними. Своєрідність культури, її неповторність, національний характер забезпечується передусім специфікою національної мови.

Як показує щоденна практика, автори часом свідомо послуговуються реченнями з орудним діяча, щоб зробити незрозумілою негативну інформацію, змістити логічний наголос у повідомленні. Наприклад: *Цей проєкт мав би започаткуватися Міністерством промисловості, але знайшлися інші розробники*. Мабуть, автору не хотілося виносити Міністерство промисловості на початок речення. Написати – *Міністерство мало започаткувати проєкт...* – це звинуватити міністерських чиновників у „бездіяльності”, а точніше – неробстві, тим паче, що *розробники знайшлися*. Здається, якби автор міг, то взагалі б не згадував оте *Міністерство*.

Очевидно, не варто надавати перевагу якійсь одній конструкції. Обидві – активна і пасивна форми – однаково потрібні й властиві сучасній українській мові. Однак коли перша, активна, – прозора для розуміння, бажана в будь-якому стилі, то друга, пасивна, – відповідно до настанови О. Синявського, – властива більш розвинутій фразі, і взагалі, складнішій мові (3,255), як-от: *Культура – поняття загальнолюдське, воно належить усім, твориться народом і для народу*.

Закінчення у наступному числі.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LIX

JUNE 2002

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

Newly elected National Board of the UNWLA.

XXVIth UNWLA Convention: A Comprehensive Report (Part I)

by Tamara Stadnychenko

The twenty-sixth UNWLA Convention, the first in the new millennium, was held from May 24 through May 27, 2002, at the Hyatt Hotel in sunny Sarasota, Florida. Delegates from all parts of the United States began to arrive on Friday, May 24. There were also many guests, including special guests from Canada and Ukraine, some representing other women's organizations, some invited by the UNWLA for special recognition of their outstanding work.

During registration, each delegate received a handsome canvas tote bag, tastefully embossed with the UNWLA logo and convention data and embellished with a stylized scene representing Sarasota's sun, surf, flora, and fauna. In their "goody bags," delegates found a copy of the convention book, a directory of Ukrainian organizations in Florida, information about the convention agenda, a pocket calendar, a "Vatra" tape cassette, and a guidebook to Sarasota.

A meeting of the UNWLA National Board was held on Friday afternoon. During this meeting, President Iryna Kurowyckyj led other board members in a discussion on the challenges and achievements of

the last three years. As a gesture of their affection and appreciation, members of the National Board presented the president with an elegant brooch and a stunning cluster of orchids. President Kurowyckyj reiterated her vision for the UNWLA and thanked those present at the meeting for their cooperation and assistance during the three years leading up to the convention.

The National Board Meeting was followed by a pre-convention seminar chaired by Motria Voyevodka-Slonievsky, UNWLA's vice president for Public Relations. Presenting their respective views on "Various Aspects of U.S.-Ukrainian Relations" were two distinguished speakers, both intimately involved in efforts to promote and enhance understanding and cooperation between Ukraine and the United States. First to speak was David Kramer, Senior Policy Advisor to the U.S. Under-secretary of State. Mr. Kramer is a prolific writer whose articles have appeared in the Wall Street Journal, the Chicago Tribune, The Washington Post, and the Los Angeles Times. A member of a prestigious Washington "think tank," he is frequently invited to provide political analyses on

current events and issues on radio and television programs. In his presentation at the UNWLA pre-convention seminar, Mr. Kramer addressed the legal complexities that sometimes help and sometimes hinder the victims of predators involved in the trafficking of women. He also discussed the HIV/AIDS epidemic in Ukraine, citing the grave implications of resources too limited to proactively control and ameliorate the problem. Mr. Kramer also spoke about changes in world politics that might soon lead to Ukraine's entry into NATO.

The second speaker at the session was Dr. Yaroslav Voitko, currently Chief of the Trade and Economic Mission of the Embassy of Ukraine. Dr. Voitko earned his Ph.D. from Taras Shevchenko Kyiv State University, where he specialized in International Economic Relations. Having worked as an educator and educational administrator since 1982, Dr. Voitko entered the political and diplomatic field through the research institute of the Ministry of Foreign Affairs. He has been an active participant in U.S.-Ukrainian diplomatic relations since 1992, the year Ukraine rejoined the community of nations as a sovereign state. In his presentation, Dr. Voitko focused on some of the challenges facing Ukraine in the new millennium. He also presented an overview of the steps that Ukraine would need to take to ensure economic stability.

During the wine and cheese reception that followed the presentations, many UNWLA members took advantage of the lovely Florida weather to wander out to the hotel's beautiful terrace. There, surrounded by stately palms and flowering hibiscus bushes, they were able to meet with old friends and catch up on personal news. Name tags proved invaluable as guests and delegates delightedly connected faces to names and made the most of face to face meetings with those previously known only via telephone or email.

On Saturday morning, UNWLA members and their guests gathered for breakfast. Eschewing the suits and dresses that are the usual convention attire, most arrived for coffee and danish in beautifully embroidered blouses or dresses, colorful ensembles representing all regions of Ukraine. Again, many chose to take their refreshments outdoors where their cheerful voices mingled with the chirping of the birds who seemed not at all disturbed by the company.

Saturday's convention sessions began with a formal opening ceremony and a procession comprising members of the UNWLA Executive Board, National Board, and Regional Councils, who entered the meeting hall bearing UNWLA banners. A candle lighting ceremony marking the opening of the convention followed, with the first candle being lit by

President Iryna Kurowyckyj and the second by Honorary President Anna Krawczuk. Candles representing each UNWLA Region were lit by Regional Council presidents and Chair of the Auditing Committee Joanna Ratych. WFUWO President Oksana Sokolyk was invited to light one of the remaining candles, while Svitlana Kocherha, representing Soyuz Ukrainok of Ukraine, lit the other.

Following the candle-lighting ceremony, Vice President Maria Tomorug led those assembled in prayer. Delegates and guests then sang *The Star Spangled Banner*, *Shche Ne Vmerla Ukraina* and the Soyuz Ukrainok hymn. Tetiana Silecky, president of the Convention Committee, requested that a moment of silence be observed to honor the victims of September 11. As a large American flag was carried into the hall, those present spontaneously began to sing *God Bless America*. It was a touching moment that moved many of those assembled to tears.

UNWLA President Iryna Kurowyckyj reviewed the convention agenda and moved that it be formally approved. The motion was approved. Daria Jarosewich (Branch 29, Chicago) moved that the question and answer session, scheduled for Monday, be moved to Sunday because many delegates who were leaving early would not have the opportunity to participate. There was some discussion on this point, but the majority of the delegates voted to accept the agenda that had originally been proposed. Vice President Maria Tomorug was then invited to the podium where she read a seventeen point checklist spelling out the rights and responsibilities of delegates during deliberations and during voting.

The following individuals were invited by President Iryna Kurowyckyj to take their places at the presidium table at the front of the convention hall: Honorary President Anna Krawczuk, WFUWO President Oksana Sokolyk, Svitlana Kocherha, Professor Valentyna Borysenko, and Honorary UNWLA Members Mary Beck, Irene Koshubynska, and Lidia Krushelnycky. An acting presidium was also appointed for the convention and included Marta Danyluk (chair); Neonila Lechmann and Iwanna Martynetz (alternate chairs); and Professor Vira Bodnaruk, Ulana Sos, and Iwanna Holowata (convention secretaries).

As presidium chair, Mrs. Danyluk took the podium and made it clear that she intended to keep the proceedings orderly and moving in a timely manner. She initiated the formal business of the morning session by calling for the report of the Resolutions Committee. Mrs. Danyluk then called for the report of President Iryna Kurowyckyj who requested that everyone observe a moment of silence in honor of Honorary President Iwanna Rozhankowska and other

UNWLA members who had recently passed away. She then spoke about her many functions as president of the UNWLA, highlighting UNWLA achievements during her three year tenure as president and thanking all of those who had assisted her in carrying out her responsibilities, and particularly those who had worked so hard to make the convention a reality.

Among the personal highlights of her tenure as president, Ms. Kurowyckyj cited the numerous happy events that marked the 75th anniversary celebration year, the success of the Milk and Roll program, the creation of new UNWLA branches, and the influx of young women into the organization. She mentioned other successful UNWLA ventures that had taken place or had been completed during her term as president, among them literary projects, archival projects, and scholarship projects. The president also spoke of the challenges facing the UNWLA, particularly financial challenges that have sometimes made the UNWLA's important work difficult, and the problems that arose during the months that UNWLA headquarters was moving from its old office to its new home.

The Financial Report was presented by Treasurer Nadia Cwisch, who had assumed her responsibilities in this role in mid-term, after the resignation of the treasurer elected at the previous convention. Ms. Cwisch distributed balance sheets and other peripheral documents to delegates to illustrate where organizational finances were strongest and where they were problematic. She noted that one area of concern was the Press Fund, especially as donations to this fund were significantly lower than in previous years.

As the reports of members of the National Board had been sent to all delegates for review prior to the convention, delegates were invited to ask questions on any matters that needed further clarification. Official forms for questions about individual reports were distributed, and delegates were requested to observe strict procedural protocol and not stray from the specific issues under consideration. Several delegates requested more current and detailed balance sheets and financial documentation about *Our Life*, donations sent to flood victims in Zakarpattya, and costs associated with the 75th anniversary celebrations. Mrs. Cwisch commented that the perceived irregularities were partially the result of work that had been undertaken under extraordinarily difficult conditions – the unexpected resignation of the elected treasurer and the confusion engendered by the need to move all UNWLA documents from the old office to the new. Other questions with respect to the financial report were answered by committee chairs directly responsible for the areas under scrutiny.

XXVI UNWLA Convention.

During this session, there was also a question about what active steps were being taken to increase membership. Vice President for Membership Sophia Hewryk responded to this question by providing examples of her efforts to reach out to potential members and her efforts to galvanize branch presidents and all UNWLA members to participate in the recruitment process. She specified that this is "work for all of us, not just one person."

At this juncture, President Iryna Kurowyckyj asked that everyone take a moment to view a magnificent quilt that had been created by members of Branch 118 from Houston, Texas. In many ways the quilt is a symbol of the UNWLA's diversity -- a composite of individually embroidered pieces that have been stitched together to produce a whole. The end result reflects the individual tastes of those who created it, but also reflects what is possible when a united group of women work together. Each branch member had embroidered a section of the quilt with traditional designs representing various regions of Ukraine. The quilt, which had been a featured display in the Governor's Mansion in the State of Texas, had been brought to the convention by Branch 118 President Martha Noukas. Branch members had also compiled an album, which included information about each member as well as information about the design each member had contributed to the quilt.

The morning session ended ahead of schedule and Vice President Sophia Hewryk moved that the free hour before the scheduled luncheon be used by delegates to discuss issues of concern not related to the reports already discussed. The delegates agreed to this suggestion, and several spirited discussions ensued. Maria Odezhynska, member of Branch 38 in Denver and Liaison for Members-at-Large, proposed that 5% of all income generated for unspecified projects be designated for UNWLA administrative costs. Natalia Danylenko, Vice President of WFUWO for the United

States, congratulated everyone who played a role in sending National Board reports to delegates prior to the convention. Ulana Kekish (Branch 123, New York) suggested that UNWLA mothers take a more proactive role in recruiting their daughters into the organization.

Julia Kokorudz, president of Branch 29 of Chicago, suggested that the UNWLA consider starting a foster parent program in Ukraine. Citing the countless number of children "growing up on the streets," she pointed out that the UNWLA might be instrumental in pairing abandoned or orphaned children with responsible, kind-hearted adults that could not easily undertake the challenge of foster parenting without financial assistance.

While most delegates were enthusiastic about the Ukrainian Museum and very supportive of its mission, Anna Jejna (Branch 47, Northern New York) asked that the Museum curtail excessive and expensive mailings of invitations, promotions, and other notification of events.

Iryna Rakush (Branch 17, Miami) expressed some concern about transferring archival information to the Immigration History Research Center in Minnesota rather than keeping them locally and exhibiting them within the communities where they were important mementos of local Ukrainian-American history.

Many of these discussions continued over lunch, which was a tasty and healthy salad topped with grilled chicken. The convention committee is to be commended for encouraging everyone to meet someone new by having all delegates and guests pick their table numbers from a box. This ensured an interesting mix of regions and ages at every table. Those attending were treated to an interesting program that began with a piano performance by Orest Lazor and continued with a fashion show. *Yesterday and Today*, featured antique Ukrainian cut work and embroidery in contemporary fashion, designed and created by Irena Radzykewycz. After opening remarks by Branch 56 President Orystia Swystun, the models and their stunning outfits were introduced by Larissa Shpon. Each guest was presented with an elegant program featuring the artistic efforts of artist/photographer Lydia M. Swystun and artistic designer Lidia Bilous.

The afternoon session, conducted by Iwanna Martynetz, began with a report from Vice President Sophia Hewryk on branch reports submitted to UNWLA headquarters and on donations collected by branches for the Ukrainian Museum, for Social Welfare programs, and for the Scholarship Fund.

The next item on the agenda was a report from author Svitlana Kocherha who has recently completed *Lysty Tak Dovhu Yduť*, a book created from 16 boxes of recently discovered letters penned by Lesya

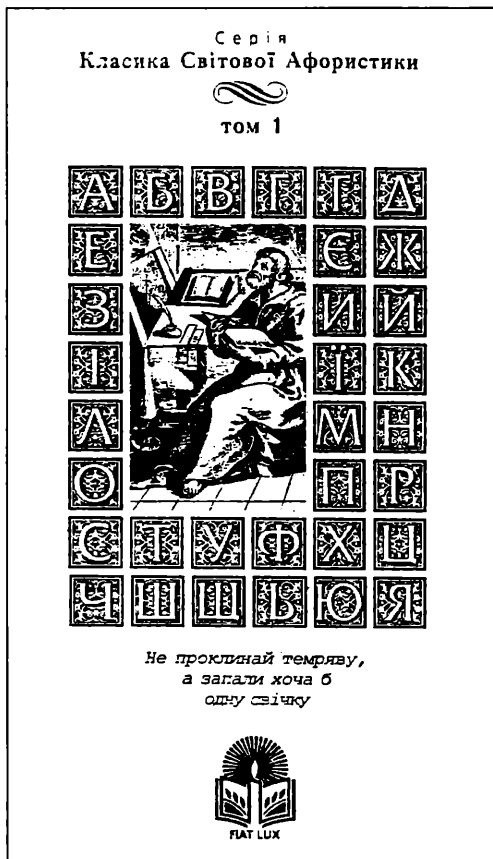
Ukrainka to friends and family. Hidden for fifty years, the letters were found by library workers in Prague who notified Dr. Joanna Ratych of their existence. Dr. Ratych was determined that this treasure must be compiled into a book. She donated \$10,000 to the project, and the UNWLA established a committee to find a suitable scholar who would undertake writing the book and complete it as quickly as possible. The materials were entrusted to the capable hands of Svitlana Kocherha, who worked tirelessly to accomplish this monumental task. The book has been published – copies were available for purchase at the convention. Ms. Korchaha spoke about her work at Yalta's Lesya Ukrainka Museum – work that was filled by enchanting thoughts of the poetess who spent 1000 days and nights in this Crimean city. "When the request came to work on the letters and create a book," she said, "I thought I was dreaming. But in every letter, I felt a heartbeat ... the pulse of the author. It unfolded before me and it will remain with me forever." During the weekend, Ms. Kocherha graciously autographed copies of the book for guests and delegates.

Next on the program was conferring of the title Honorary Member on several UNWLA members in recognition of long and exemplary service to the organization: Lesya Goy, Lidia Hladkyj, Teodozia Kushnir, Lidia Magun, Nadia Sawczuk, and Iwanna Szkarupa. The title Honorary Member was also bestowed upon WFUWO President Oksana Sokolyk, "for her visible and multi-faceted work on behalf of Ukrainian women everywhere."

Elections for the next three-year term followed, and the slate prepared by the nominating committee was unanimously approved. Iryna Kurowycyk was elected for a second term as president. She will be assisted in her work by Vice Presidents Maria Tomorug, Sophia Hewryk, Oxana Farion, and Motria Voyevodka-Slonievsky. The new administration of the UNWLA also includes the following: Recording Secretary Marta Danyluk, Correspondence Secretaries Iwanna Hankevych (Ukrainian) and Christina Yarema (English), Financial Secretary Nadia Cwisch, Treasurer Melanie Hrybovych, Press Chair Kateryna Nemyra, Members-at-Large Martha Bohachevsky Chomiak and Iryna Steckiw, Scholarship Fund Chair Maria Polanska, Social Welfare Chair Barbara Bachynsky, Education Chair Kateryna Iwasyshyn, Archives Chair Olha Trytyak, Culture/Museum Chair Maria Pazuniak, and Ecology Chair Marta Yarosewycz. The new Auditing Committee includes Joanna Ratych, Nadia Shmigel, Renata Zajac, Lida Zakrevska, and Chrystyna Melnyk.

(To be continued)

Ukrainian Aphorisms, from the Xth Century to the XXth Century

Working on a publication is a huge endeavor, especially if the publication is an anthology that covers ten centuries. In the case of *Ukrainian Aphorisms, from the Xth Century to the XXth Century*, the first volume in a series of publications on the theme of "World Aphorisms," the magnitude of the endeavor is evident from the first page of the book where the members of the writing team are listed. Here we find Ivan Drach and Volodymyr Cherniak, main supervisors; Roman Koval' and Petro Kononenko, academic consultants; and Andriy Koval', main project director. The person responsible for having articulated the essence of this project is no other than the very first president of independent and sovereign Ukraine, former President Leonid Kravchuk. The Editorial Board numbers 24 people, 23 men and one woman, Olga Strashenko.

The copyright is held by the Oval' family, which was instrumental in the production of this publication, particularly Andryi Oval' (historian) and Roman Oval' (writer). The go-ahead for publication was issued on January 3, 2001, and was entrusted to Prosvita Publishing House in Kyiv. Two weeks later, on January 16, 2001, the Ukrainian Ministry of Education signed a recommendation that this volume be made not only a textbook to be used in Ukrainian

upper division high school classes, but also a reference book to be used by all teachers of Ukrainian middle schools. Given the quality and breadth of this book, it is the opinion of this reviewer that the volume should be adopted as a textbook in all Ukrainian community ethnic schools (Ridna Shkola) in the Diaspora.

Can one tell a book by its cover or its illustrations? Sometimes one can. This hardbound book of 320 pages offers two distinctive illustrations, one on the front cover and one inside the book. The picture on the front cover is a collage representing the portraits of the most famous writers in the history of Ukrainian literature. At the center is Taras Shevchenko. He is surrounded by numerous figures. Some, like Lesya Ukrainka, are familiar; others are less familiar visually, but known by repute. On the back cover is a list of a few well-known aphorisms, clearly identified with the names of their authors in an aura of blue and yellow, the colors of Ukraine.

Inside the book there is only one illustration, an unidentified lithograph in black and white, of such quality that it is worth reproducing and framing. It shows a scholar seated at a table holding an open book. Nearby is a notebook, also open, and an inkstand with a quill. The scholar is surrounded by all the letters of the Ukrainian alphabet, each Cyrillic letter framed in a square and enhanced by a background of dense and flowery foliage. Beneath this very delicate illustration, is an inscription: "Do not curse the darkness, but light at least one candle." The reader is invited to fight ignorance and contribute at least one idea. The sentence is followed by a lovely icon, which mirrors another icon on the back cover. Both show a fully opened book behind a candle that provides the light necessary to read it, followed by the words "Fiat Lux!" or "Let there be Light!"

Ukrainian Aphorisms promises over 3,500 contributions by 100 authors. It contains a brief introduction on the topic of aphorisms by former President Leonid Kravchuk, followed by a lengthy and very thorough discussion by Professor Vasyl' Skurativs'kyi on "What is an aphorism? And how can it enlighten us?" The term "aphorism" is a rather sophisticated word for which one can find many equivalents or synonyms, the most common among them being "saying," or "quotation," and in the case of a lengthy quotation, "excerpt." Other, less common synonyms, such as, "adage," "axiom," "dictum," and "motto", can also be used. A famous example of a motto is the one coined by Ukraine's national poet, Taras Shevchenko (1814-1861): "Boritesia-Poborete!" which means "Fight and you shall overcome!"

For some reason, Ukrainians are very fond of the term "aphorism," which like its synonyms, refers to a short, concise sentence containing some important truth or precept, a statement universally accepted as true. An aphorist, a person who creates an aphorism, can be compared to a goldsmith forging a piece of gold jewelry. The aphorist coins the aphorism just as the goldsmith creates the gold jewelry. The gold of the aphorist is language; the quality of the workmanship lies in the way he puts a thought into a combination of ordinary words. Ukrainian aphorisms, therefore, are the gold coins of Ukrainian tradition and Ukrainian national identity. Sometimes the aphorism is so good that people use it all the time. People may forget the name of the aphorist, but never forget a good aphorism, which then falls into the public domain, becoming a "proverb" or a "maxim."

Ukrainian Aphorisms, from the Xth Century to the XXth Century, features 100 aphorists most representative of ten centuries of Ukrainian thought, wit, and wisdom. Of the 100 named, 96 men and 4 women, most are poets, writers, educators, critics, or journalists. There is one cinematographer, Olexander Dovzhenko, and a host of contributors who became writers while working as doctors, engineers, military men and civil servants. Regardless of their occupation, they were all people of vision, actively involved in the life and the future of the Ukrainian community. Some have even been elected by the people to serve in official governmental posts. Among these are poet Ivan Drach (b. 1936), Pavlo Movchan (b. 1939), and Boris Oliynyk (b. 1935).

Of the four women listed among the aphorists, two are still living: Lina Kostenko (b. 1930) [180-183] and Oksana Zabuzhko (b. 1960) [299-301]. Two are deceased: Lesya Ukrainka (1871-1913) and Olena Teliha (1906-1942).

Statistically speaking, the average number of pages allowed for the majority of authors is 2 pages, and 58 of the 100 aphorists fall into this category. As to the others, the following graph illustrates the distribution:

12 people	1 page
13 people	3 pages
8 people	4 pages
3 persons	5 pages
2 persons	6 pages
4 people	8- 21pages

The four aphorists allotted eight pages or more are Leonid Suhorukhov (8 pages), Olexander Perliuk (13 pages), Volodymyr Cherniak (14 pages), and Andriy Koval' (21 pages).

Some of the aphorists included in the volume are familiar and expected (Taras Shevchenko, Ivan

Franko, Hryhoriy Skovoroda). Others are sure to become famous. One of these is a simple Ukrainian Joe. The description that follows his name and dates (Olexander Sukhomlyn, 1955-1997), is "robitnyk" – a simple, ordinary laborer. We are told nothing more and there is no way we can discover just who this Olexander Sukhomlyn was. Who were his parents? Did he have brothers and sisters? Where did he live? At what kind of job did he work? Was he married? Did he have children? Did he write his aphorisms or did someone collect them? Where were they found? So many questions for which we do not at present have any answers. But in the reader's mind, Olexander Sukhomlyn, who passed away at the age of 42, has already reached fame. For while all we have of him is a collection of 52 aphorisms, it is a truly wonderful gathering of foods for thought.

His aphorisms ennoble him and make him heroic. We imagine him expressing his wisdom, probably as he worked on an assembly line, or harvesting wheat in the fields, or maybe during his lunch breaks, or at a gathering of friends. His last name, Sukho-mlyn, suggests dryness and a mill ...a windmill perhaps or water mill that has nothing to grind. And yet, he was busily grinding words into sentences to produce food for thought just like a mill grinds grains of wheat into flour that produce food for the body. The following aphorisms are a selection from the three pages attributed to him:

1. *We find royalists who have no idea of what a king is.*
2. *Happiness is not as sweet as its expectation.*
3. *Since they were the ones burning the bridges they did not think of calling the firefighters.*
4. *In the land of idiots, even professionals can be found.*
5. *Some learn from their mistakes and other make money on them.*
6. *The more conscience, the fewer possibilities.*
7. *Sometimes it is better to be the hero of a novel than its author!*
8. *One must fight for happiness, misery comes by itself.*
9. *The best publicity is the word "forbidden!"*
10. *There is no taller wall in the world than the wall of Indifference.*
11. *They say eyes are the mirror of the soul ...A greater mirror is the tongue!*
12. *Some die because of love, and others become philosophers.*
13. *A small lie is a lie. A big lie – that's politics.*
14. *Men love women because of their beauty. Women love men because of their potential.*
15. *Nothing is more dangerous to one's teeth than a big mouth.*
16. *They declared him crazy: everywhere and to everyone he was only telling the truth.*

17. *How poor and miserable are our women! They wanted equality...and they became its victims.*
18. *In the beginning was the Word. After that came nonsense.*
19. *If I am the government...to whom do I pay my taxes?*
20. *The more a person is a sinner, the easier he/she becomes a believer.*
21. *Marriage is the best cure for love.*
22. *The most terrifying dogs can be better than their owners.*
23. *Before the wedding he called himself a poet - after the wedding he became a philosopher.*
24. *The easiest way to lose face is to cover one's eyes.*
25. *The more mistakes in one's youth - the more interesting the memories.*
26. *She decided to make him happy: she married another guy.*
27. *If we take it all from Nature, can we expect Nature to be gentle?*
28. *It is hard to be honest when people lie to you all your life.*
29. *Laughter, the only currency that does not devalue.*
30. *Actually the truly learned person is the one who can read between the lines.*

As an aphorist, Olexander Sukhomlyn represents the speech of ordinary Ukrainian, the ordinary citizen, authentically Ukrainian and human. The language he uses and the way he formulates his sentences can be compared to spring waters bursting from the mountain rock and flowing downhill to the river and the sea and the ocean, reaching the four corners of the world. One of his particularly poignant aphorisms is "As people applauded, an idea was surfing over their minds." As we read, his ideas are surfing over our minds.

Ukrainian Aphorisms, from the Xth Century to the XXth Century, is a most desirable addition to any library. Reading through the selections reaffirms and strengthens the spirit. It is a contagious reading, because the reader wants to share his or her findings with others and reads them aloud with gusto. It is the best medicine for anyone who feels blue or nostalgic. It allows us to share in the mind, humor and wisdom of Ukrainian poets and writers past and present.

Our gratitude should be extended to the fundraisers who have made this work possible – a group in Ukraine that calls itself "Rebirth". If at all possible, we should help them financially so that they can complete their project of a series of volumes on "World Aphorisms."

Copyright , Hélène N. Turkewicz-Sanko, Ph.D.
Translation by Hélène N. Turkewicz-Sanko, Ph.D.
John Carroll University

Observing Lukyanivka

by Marta N. Zielyk

Marta Zielyk holds the position of Senior Diplomatic Interpreter in the US Department of State. All thoughts expressed in this article are her own and do not reflect the views of the US government.

Lukyanivka prison has stood on Parkhomenko Street in Kyiv since 1863 and has housed, in its time, numerous famous Ukrainians. Mykola Hrushevsky and Volodymyr Vynnychenko, Mykola Dray-Khmara and Lesia Ukrainka's sister, the writers Hryhory Kostyuk and Yevhen Pluzhnyk were all held there. In the 1930's during the Stalinist terror many members of the Ukrainian intelligentsia were imprisoned in Lukyanivka after being sentenced at show trials aimed at stamping out Ukrainization. In more recent times, Lukyanivka was the place where Ukrainian prisoners of conscience, the "dissidenty", were kept in pre-trial isolation and interrogated. And most recently, it was here that Yulia Tymoshenko, the leader of a political bloc vehemently opposed to President Kuchma, was held for several weeks before an independent minded judge released her. In the recent parliamentary elections, her bloc broke through the 4% barrier of votes needed to get seats in the Parliament.

As an election observer whose area of responsibility covered the city of Kyiv, it fell to me to see how the prison population voted. After all, in independent Ukraine, certain types of prisoners do have limited voting rights. Thus, my small team from the OSCE election observation mission traveled to Lukyanivka with a delegation headed by the ombuds-woman from the Verkhovna Rada, Nina Karpachova. Standing barely 5 foot 3 inches, Karpachova looks deceptively harmless, almost cute with her jet-black hair done up in a little flip and secured with a fuzzy headband. She is not to be underestimated. This dynamo of a Ukrainian lawyer takes her job very seriously. She is a government official, hired by the Parliament to mediate citizens' complaints against the Ukrainian Verkhovna Rada and its deputies. She went to Lukyanivka to investigate whether inmates' rights as voters were being violated and invited us along to observe and record.

Having heard about the horrors of Lukyanivka, it was with understandable trepidation, yet intense curiosity, that I followed Nina Karpachova into the main prison building, the heavy metal gates clanging melodramatically shut behind me. Just like in the movies, I remember thinking. And just like in the movies, we had to go through metal detectors, and hand over our computers and cell phones.

Voting in Lukyanivka

As we were walking up a flight of worn stone steps we were greeted with curious looks and tentative smiles by a line of women – the cleaning crew, I supposed – who stepped aside to let us pass. It was only later that I learned that they were the “residents” of one of the cell blocks in the prison. At the time of our visit, there were 250 women out of a total prison population of about 3000.

The first order of business was a meeting with the prison officials and the district election commission members who would be manning the eight voting stations within the prison. As we learned, 90% of the inmates held in Lukyanivka are awaiting sentencing or are in pre-trial detention. That is why they are allowed to vote in both the Parliamentary as well as local elections and for the mayor of the city of Kyiv. Had they been serving sentences in regular prisons, they would be allowed to vote only for the Parliament.

Lukyanivka is a maze of cold, clammy stone corridors, painted a sickly green color, lit by weak bulbs, which cast ominous shadows. It was clean, but to me, it smelled of centuries of oppression, which hung in the thick, moist air. Compared to Lukyanivka, U.S. prisons must seem like virtual country clubs. There prisoners often sleep eight to a single cell; such luxuries as physical fitness room, libraries, and common rooms with TV's are non-existent. We were shown the cells where the model prisoners live and even those couldn't even begin to compare with western prisons. I can only imagine what the others look like.

The prisoners we saw, mostly young men with shaved heads, dressed in a hodgepodge of clothing (no uniforms), socks and what looked like flip-flops, were somewhat taken aback by the presence of a large delegation. They had to be nudged forward repeatedly to step up to the tables the election officials had set up. They shrugged apathetically when we asked if we could photograph them in the act of voting yet turned

away when we actually raised our cameras. The voting process mirrored that which we saw in civilian polling stations with the obvious difference that it was much more regimented and orderly than on the outside.

Mrs. Karpachova seemed very concerned that the prisoners had been given access to information on parties and candidates, so that they – like everyone else – could make an informed decision as to how to cast their votes. She was reassured to see huge posters listing all candidates and short biographies pasted on the walls of the corridors between the hulking, iron cell doors. She even stopped one of the prisoners who was mopping the floor and in a gentle, motherly tone, asked if he had voted. When he replied that he had, she asked whether anyone had pressured him to vote a certain way. To no one's surprise, he answered with an emphatic “No.” And indeed, the vote tabulation information, which we received the following day at OSCE headquarters, seemed to confirm that. The vote was split among most of the parties, with the ruling “Za Yedynu Ukrainu” receiving a slight majority.

That moment for me was quite surreal. Here I was, a Ukrainian American employee of the State Department working for an international European organization, listening to the ombudswoman of the Verkhovna Rada of an independent Ukraine asking a prisoner serving in the infamous Lukyanivka prison whether anyone had pressured him into voting for the ruling party. I could not help thinking back to the 1960's when no one expressed any concern about the human rights violations of the Ukrainian dissidents who were being brutally interrogated in this prison.

The director of the prison kept steering us away from the cell areas and insisted on showing us the minimum-security area of the prison as well as the chapel. A young Orthodox priest, with two prisoners in attendance, was just finishing up a church service when we entered. They broke off their service and the priest warmly greeted Mrs. Karpachova with the traditional three kisses. We learned that Lukyanivka prison inmates who are awaiting sentencing have to ask permission to attend church services; those who have already started serving their sentences are free to attend anytime. The priest blessed us all and in beautiful Ukrainian urged us to light candles “so that our elections go well and that we stay on the right path, a path towards Europe”.

I lit two candles. The first was, as the priest asked, for successful elections. As I lit the second one I said a prayer for all those who had ended up in this prison on false or trumped-up charges, all those who had been persecuted for political reasons, all those who had been interrogated and tortured simply for expressing their patriotic feeling towards Ukraine.

ХРОНІКИ ОКРУГІ

ОКРУГА НОВА АНГЛІЯ

Хроніка за 2001 р.

Відділ	Голова
66-ий, Нью-Гейвен, Конн.	Ірена Мандич
73-ий, Бріджпорт, Конн.	Рома Гайда
93-ий, Гартфорд, Конн.	Володимира Теслюк
106-ий, Гартфорд, Конн.	Галина Шулевська
108-ий, Нью-Гейвен, Конн.	Рома Гіна-Тибодо
126-ий, Бостон, Масс.	Сузанна Шпак

Округа об'єднує 6 відділів із 137 членками. Округну Управу очолює Зоряна Міштал. Округний з'їзд відбувся 4 березня. З огляду на сніговий голова СУА Ірина Куровицька не змогла прибути на з'їзд.

Округна Управа відбула 5 засідань. Голова репрезентувала Округну Управу на трьох загальних зборах 66-го, 73-го і 108-го Відділів, відвідала 126-ий Відділ у Бостоні та репрезентувала Округну Управу на великодньому обіді, який був улаштований парафіянами Української Католицької Церкви Царя Христа і Православної Церкви св. Андрія у Бостоні. Брала участь у засіданні Головної Управи СУА 6-7 жовтня в Нью-Йорку. Репрезентувала Округну Управу на святкуванні 35-ліття 93-го Відділу 18 листопада. Досить праці і зусиль було докладено у підготовку Дня союзниці у червні, але, на жаль, через непогоду імпрезу відкликали і вже не вдалося відбутися їй іншим разом.

66-ий Відділ має 16 членок. Головою Відділу є Ірена Мандич. Відділ відбув 7 сходин, на яких обговорили справи Відділу та обіжники з Головної Управи. Культосвітня референтка на кожних сходах готує теми для розмов, читає поезію, відповідні до дати, День жінки-героїні, релігійні свята, цікаві події і ін. Відділ разом із 108-м Відділом і українсько-американськими ветеранами влаштував "Маланку" і традиційну "Просфору" для громадянства. Улаштував великодній і різдвяний базари. Членки завжди готові допомогти. Вислали 4 пакунки в Україну – 2 до Ніжина Чернігівської області і 2 у Львів. Вислали 1,450 дол. на Фонд Суспільної Опіки і 700 дол. на допомогу жертвам повені у Закарпатті. Референтка сус-

пільної опіки відвідує хворих членок з невеличкими дарунками. Господарська референтка готує перекуси на кожні сходи.

73-ий Відділ має 19 членок. Загальні збори відбулися 11 лютого, на яких головою переобрана Рома Гайда. Відділ відбув засідання Управи і 3 сходин. У січні членки ходили з колядою. На сходах у травні голова звітувала про Округний з'їзд Нової Англії, вирішили призначити стипендію студентці в Україні, ухвалили програму на 2001 р. 20 травня влаштували День матері і батька. Відзначили ювілей подружжя союзниці Марії Сливинської та зібрали кошти на будову Українського Музею в Нью-Йорку. У червні голова брала участь у річних загальних зборах УМ. У вересні готували до осінньої імпрези "Ану ж, танцюймо!" рекламу для місцевої американської преси і Українського тижневика. Особливу увагу звернули на УМ в Нью-Йорку та придбання нового членства до Відділу в брошурках і апікаційних формах, які були розкладені на столах. Опрацювали історію Відділу для Конвенційної книжки.

93-ий Відділ має 32 членки. Загальні збори відбулися 18 лютого, на яких головою переобрано Володимиру Теслюк. Відділ відбув 2 засідання Управи і 4 сходин, вислав 9 пачок до м. Ніжина, призначив 200 дол. на Стипендійний Фонд. 18 листопада Відділ відзначив 35-ліття заснування, на якому була присутня голова СУА Ірина Куровицька, а також голова Округної Управи Зоряна Міштал. З огляду на похилий вік більшості членок, Відділ вирішив припинити існування наприкінці 2001 р.

106-ий Відділ має 26 членок, відбув 3 засідання Управи і 8 сходин. Загальні збори відбулися 11 лютого, на яких головою переобрано Галину Шулевську. 4 членки Відділу – Зоряна Міштал, Леся Хмелівська, Інна Стахів і Валентина Чудовська очолюють Округну Управу. У квітні Відділ влаштував продаж великоднього печива. У травні відзначили День матері святковими сходами, на яких Люба Карпенко виголосила цікаву і душевну доповідь про матір. У червні Відділ брав участь у Міжнародному фестивалі міста Ветерсфіл, під

час якого влаштували виставку українського мистецтва, здебільшого вишиваних сорочок. У листопаді влаштували традиційні Вишивані вечорниці для громадянства, на яких танцювальну музику грала відома оркестра "Львів'яни". Для збірки коштів у грудні Відділ улаштував дводенний базар, на якому продавали страви і печиво. Членки 93-го Відділу допомагали робити вареники. Під час базару була лотерія на УМ. Вислали 13 пачок до міста Ніжина Чернігівської області, з яким наша Округа є споріднена. Утримуємо стипендіятку в Бразилії, а дві членки були спонсорами стипендіятів в Україні. Відділ підтримує всі фонди США, виконує усі зобов'язання перед Головною Управою та сто відсотково передплатує наш журнал.

108-ий Відділ існує від 1970 р., має 18 членок. Голова Відділу Рома Гіна-Тибодо. Минулого року Відділ був дуже активний. У січні влаштували традиційну "Маланку" з українсько-американськими ветеранами і 66-им Відділом. Також у січні спільно із 66-им Відділом приготували традиційну "Просфору" для громади. У квітні під проводом Слави Горбатої влаштували писання писанок. Присвятили екології місячні

сходини, на які запросили знавця морської екології Карла Гарвея. У травні влаштували успішну дводенну виставку картин мистця Якова Гніздовського. Прибуток у сумі 1,500 дол. призначили на Будівельний Фонд УМ в Нью-Йорку. На День матері провели продаж печива, з якого виторг у сумі 184.50 дол. переслали на сніданки дітям в Україні. У червні з допомогою Христини Мельник вислали 3 пачки до Ніжина. У листопаді перед днем Подяки продавали печиво. Також у листопаді деякі членки їздили до Гартфорду на святкування 35-ліття 93-го Відділу. У грудні під проводом Слави Горбатої відбулася майстерня прикрас на ялинку. Також на місячних сходинах запрошена Маруся Кукіль показувала, як виробляти шоколадові маси і шоколядки.

126-ий Відділ має 21 членок. У 2001 р. прибуло 11 членок. Головою Відділу обрали Сузанну Шпак. Провели 9 сходин, влаштували "Просфору" і виставку картин мистця Я. Гніздовського. Зібрали 1,200 дол. на сніданки дітям в Україні та стипендійну акцію США.

Валентина Чудовська, секретарка.

ОКРУГА ОГАЙО

Хроніка за 2001 р.

Відділ	Місцевість	Голова
8-ий	Парма, Огайо	Анастасія Стецик
12-ий	Парма, Огайо	Патрисія Крутигорова
33-ій	Парма, Огайо	Ольга Дем'янчук

В Окрузі 97 членок у трьох Відділах. Відбули 14 засідань Окружної Управи. Головою Округи була Іванна Шкарупа, яка репрезентувала Округу на загальних зборах відділів, засіданні Головної Управи в Нью-Йорку та громадських імпрезах.

Березень. Згідно із закликом Головної Управи допомогти зібрати один мільйон дол., щоб використати дорівняльну дотацію добродіїв Євгена і Диймел Шклярів, створили комітет, оголосили збіркову акцію, розіслали листи до громадян міста Клівленду з проханням скласти пожертви на будову нового будинку для Українського Музею в Нью-Йорку.

13 травня влаштували зустріч громадян з професором Ярославом і Олею Ісаєвичами. Професор виголосив доповідь на тему "Ідея слов'янського братерства як знаряддя антиукра-

їнської політики сучасної Росії".

19 травня відбули Окружний з'їзд. Вибрали нову Управу. Від Головної Управи привіт виголосила Надія Шмігель.

Відбули дві конференції. На першій, присвяченій суспільній опіці, Н. Шмігель звітувала про працю суспільної референтури за останній рік, про свою поїздку в Україну та відвідини Закарпаття. Цю розповідь вона повторила також у місцевій радіопрограмі "Україна". На конференції були присутні голова Українських Злучених Організацій мгр. Василь Ліщинецький і директор радіоформи Петро Твардовський.

Другу конференцію – у справах архівів – провела референтка Головної Управи Ольга Тритяк. Вона поінформувала присутніх про Інститут Дослідів Історії Іміграції при Університеті Мінесоти, Ст. Полл., до якого будемо висилати наші архіви. Також оглянули відеозапис про цей Інститут. На конференцію був запрошений директор Українського Музею-Архіву в Клівленді мгр. Андрій Фединський.

16 вересня для відзначення 25-ліття Українського Музею в Нью-Йорку влаштували бенкет з мистецькою програмою при участі понад 200 осіб. Збіркова акція принесла 28, 125 дол.

Грудень. Вислали дві пачки з книжками і журналами “Наше Життя”. Одну – до української школи в Ялті, другу – до школи у селі Базар, Житомирської області.

8-ий Відділ ім. Алли Горської.

Головою Відділу була Настя Стецик. Відділ налічує 17 членок. 4 членки є членами Окружної Управи.

31 березня Відділ влаштував прогулянку на “Вест-Сайд Маркет”. 5-8 квітня членки помагали провести великодній базар у місцевому Українському Музеї-Архіві. 5 травня Відділ запросив українську громаду до Українського Музею-Архіву на сніданок і доповідь на тему “Сучасна Україна”, яку виголосив директор Музею Андрій Фединський. У листопаді для збірки коштів брали участь у розпродажу “Анд енд Крафт” в парафії св. Йосафата. Також продавали косметику, з чого виторг призначили на потреби Відділу. У грудні брали участь в різдвяному базарі, який відбувався в залі парафії собору св. Володимира.

Дві членки Відділу і Відділ є членами Українського Музею в Нью-Йорку. Наша членка Надя Русенко веде Світлички 12 і 33-го Відділів.

Надя Русенко.

12-ий Відділ СУА

Значну роботу запланували і виконали членки Відділу торік. Цей рік увійде в історію людства як рік найстрашнішого терору, який змінив усіх людей і наше мислення.

За 2001 р. провели 8 сходин, на яких були присутні 8-14 членок. Голова Відділу Патрисія Крутигорова організувала роботу цікаво і змістовно. Основні зусилля направлені на збирання коштів, цікавого проведення часу, залучення більшої кількості людей, мешканців нашої Округи, для дальшої підтримки діяльності. В Окружному з’їзді від Відділу були три делегатки: Ліда Вирста, Євгенія Гіщинська, Зоряна Бессер, а також Дарія Федорів – референтка суспільної опіки.

Відділ узяв участь у святкуванні 25-ліття Українського Музею в Нью-Йорку. До складу комітету увійшли Люба Дармохвал, Дарія Федорів, Патрисія Крутигорова, Ліда Вирста, Надія Дейчаківська. Відділ пожертвував 1,000

дол. Додатково членки склали 2,000 дол. У жовтні наші членки почали активно готувати мистецьку виставку, виторг з якої склав 2,000 дол. Значний даток внесла мисткиня Ака Перейма – вона подарувала 460 дол., які отримала від продажі своїх творів з кераміки.

Членки Відділу уважно слідкують за подіями в Україні. Велике значення у нашій роботі надаємо допомогивим акціям. Підтримали збірку жертвам повені на Закарпатті, висилаючи 500 дол. Членки Відділу вважають дуже важливою справою допомагати студентам. Відділ спонсорує 6 студентів. За минулий рік вислали 800 дол. Членки Відділу Неля Винярска, Надія Дейчаківська, Лідія Вирста є добровільними спонсорами, а також маємо одну добродійницю з-поза Відділу Володимиру Краснянську. Цікавою є історія сім’ї учениці 3 класу Вікторії Боднарук з Київщини, яка постійно веде переписку з референткою стипендій Надією Дейчаківською і повідомляє про життя своєї родини з 12 членів. Додатково Відділ подарував їм 100 дол. і 2 пакунки з одягом і взуттям.

Відділ підтримує акцію “Молоко і булочка наймолодшим школярам України”, утримуючи одну класу початкової школи на Херсонщині. Було переслано 870 дол., до цих коштів свої датки приєднали Михайло Лазарович (30 дол.) і Ірина Петрин (20 дол.).

Відділ опікується дитячою “Світличкою”. Діти з допомогою вчительки Наді Русенко вивчають батьківську мову з великим захопленням і старанністю. З допомогою сім’ї Н. Русенко зробили ремонт і утепили підлоги у садочку. Для цього витратили 365 дол.

Відділ допомагає Бабусям. Опікуємося на Україні двома самотніми Бабусями, яким вислали одноразово 100 дол. і 2 пакунки з речами.

У Відділ Союзу Українок Херсону вислали 4 пакунки з одягом, іграшками і взуттям. Голова СУ м. Херсона Надія Сажко вдячна за допомогу і постійно листується з нашим Відділом.

Свою роботу у 2001 році Відділ завершив різдвяною зустріччю. 20 січня провели загальні річні збори, вибрали нову голову Відділу Дарію Федорів і нову Управу.

Дай, Боже, зробити 2002 рік ще більше успішним у виконанні наміченого!

Дарія Семків, пресова референтка.

33-й Відділ ім Лесі Українки.

Голова Відділу Ольга Дем'янчук. У Відділі 52 членки. За рік відбули 7 ширших сходин та 7 засідань Управи. До Окружної Управи входить 6 членок Відділу.

Головний напрямок діяльності Відділу – надання гуманітарної допомоги здійснювався в основному через референтку суспільної опіки та стипендійну акцію.

Референтура суспільної опіки (Марія Футей, Стефанія Балагутрак, Ірина Кріса, Ірина Стахур, Люба Лешньовська) за рік вислали 15 пачок з одягом, взуттям та ліками до сиротинців Херсону, Львова, Городоцької Асоціації Інвалідів на Львівщині і поодиноким родинам. Допомога потерпілим від повені у Закарпатті склала 125 дол. Відділ продовжував брати участь у програмі “Молоко і булочка наймолодшим школярам України” і цього року передав на харчування дітей 1,000 дол. У Фонд Чорнобиля передано 20 дол., на допомогу Бабусям – 100 дол., на відновлення пам'ятника Софії Русової у Празі вислали 50 дол.

У 2001 р. виплатили стипендій на суму 3,175 дол. Це велика заслуга стипендійної референтури (Іванна Вовк, Міля Русин, Стефа Балагутрак), бо тільки завдяки постійним пошукам спонсорів та різних джерел фінансування кількість стипендіятів Відділу щороку зростає і у 2001 р. Їх було 10. З них числа 5 стипендій оплачують спонсори поза членством СУА, дві членки Відділу і Відділ також є спонсорами і ще дві стипендії є збірними. Від початку заснування стипендійної акції (1967 р.) по із 2001 р. українським студентам з Аргентини, Бразилії, Польщі, Парагваю, Риму, Югославії та України вже виплачено Відділом та спонсорами стипендій на суму 83,530 дол.

Найголовнішою ділянкою в тому є Український Музей в Нью-Йорку. Крім членства самого Відділу, 23 наші союзнянки є членами Музею, і ще одну залучено з-поза членства СУА. У зв'язку з будівництвом нового приміщення Відділ склав Музеєві 2,780 дол. та взяв активну участь у бенкеті, організованому Округою Огайо для збірки коштів. Мистецько-музейна референтка Лукія Гриців зібрала до крамнички Музею дрібні речі-сувеніри – вишиванки, мистецькі вироби з дерева, кераміку, лемківський гердан власної роботи. Відділ також є членом Музею-Архіву в Клівленді і постійно дбає про його поповнення різними експонатами.

Через референтури культурно-освітню, мистецько-музейну, пресову та зовнішніх зв'язків референтури і особисту діяльність членок у різних організаціях і установах Відділ поширював відомості про наші традиції, культуру, літературу, мистецтво, висвітлював малознані сторінки історії України. Мистецько-музейна референтура (Лукія Гриців, Ірина Кашубинська) систематично поновлювали виставлені у галерії експонати і у такий спосіб пропагували серед усіх відвідувачів Кредитівки “Самопоміч” наше вишивання, писанкарство та інші вироби, підкреслюючи національну самобутність різдвяних і великодніх свят. Для громадянства культурно-освітня референтура (Олена Хміляк, Оксана Шараневич) провела у квітні літературний вечір, присвячений творчості Богдана Лепкого. 11 листопада в домівці СУА відбулася цікава зустріч з головою СФУЖО Оксаною Соколик. Організувала зустріч наша членка Люба Боднар, а програму підготувала культурно-освітня референтура. На зустріч були запрошені всі, хто хотів дізнатися про діяльність Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. У своєму дописі до кварталника СФУЖО “Українка в світі” пресова референтка Ніна Сікора написала не лише про саму зустріч, але й докладніше розповіла про діяльність 33-го Відділу, його завдання та шляхи їхньої реалізації.

У серпні до Будинку ім. Тараса Шевченка для літніх людей завітала японська делегація, яка займалася вивченням американського досвіду у догляді за літніми людьми. Почесна членка СУА Ірина Кашубинська використала цю нагоду, щоб повідомити іноземцям про національне коріння мешканців будинку у Пармі. Вона організувала гостям зустріч з традиційним хлібом-сіллям, підготувала виставку українських стібів, а потім розповіла зацікавленим гостям про Союз Українок Америки та діяльність його 33-го Відділу, членкою якого вона є.

Членки 33-го Відділу є активними учасницями місцевої української радіопрограми, вони постійно виступають з цікавими матеріалами про творчість видатних письменників, державних діячів на різних етапах історії України та науковців.

Лукія Гриців, поміщаючи майже у кожному числі “Нашого Життя” куховарські приписи під рубрикою “Наші смаковинки”, завжди

виділяє серед них українські страви, часом повідомляє про їхню популярність у певних регіонах України. Олена Хміляк є перекладачем в імміграційному суді. Як член республіканської партії, вона бере участь в американських виборчих кампаніях, а як референтка зовнішніх зв'язків стежить за дотриманням інтересів України у зовнішньополітичній діяльності американських урядових установ.

У 2001 р. членки 33-го Відділу Олена Хміляк, Маруся Почтар, Дарія Кульчицька та Мирослава Голубень дістали спеціальну відзнаку Владики Роберта за понаддесятилітню працю у школі при церкві св. Йосафата та велику виховну роботу серед школярів в українському національному дусі. Діти – майбутнє нашої громади в Пармі. Від далекого 1953-го року при Відділі діє для молодших дітей україномовна “Світличка”. Багато з них згодом приходять до школи українознавства, де української мови та літератури навчають їх членки 33-го Відділу Ніна Сікора та Оксана Шараневич. Цього року “Світличку” відвідувало 12 дітей віком від трьох до п'яти років. Членки Відділу взяли активну участь у підготовці та відзначенні громадою Парми десятої річниці незалежності України.

Щоб поповнити фонди, членки Відділу у великодній час проводили збірку під усіма українськими церквами, це дало 1,742 дол. Продаж печива додав 690 дол., а пікнік та різдвяна зустріч – ще 1742 дол. Фінансові справи Відділу докладно провадить Люся Медицька.

Членки господарської референтури (Маруся Грабська, Анна Кілярська та Ольга Охрін) до всіх імпрез та ширших сходин готують смачні перекуски та обіди.

Зовсім непомітно, але важливу працю виконувала організаційна референтура (Стефанія Вільшанецька). Це вона відвідувала хворих та немічних членок, допомагала їм зробити закупи чи відвозила до лікаря. Усі справи організаційної референтури – від господарських питань до залучення нового членства (а за рік прийнято 3 нові членки), виконувались своєчасно і якісно завдяки багаторічному досвіду.

Відділ веде цікаве і змістовне життя. Уже 14 років при ньому діє гурток книголюбів (керівник Люба Мичковська). Членки гуртка на своїх сходинах обговорюють різні твори, серед яких і ті, що ввійшли у нашу клясику, і нововидані твори, які часом викликають дискусії серед членок гуртка.

Спільно відзначаються уродини. Кожні ширші сходини завершуються розважально-пізнавальною сторінкою (культурно-освітня референтура) при каві та солодкому (господарська референтура). Усе разом створює приємну атмосферу і для багатьох членок домівка СУА є не лише місцем ділових сходин, а й місцем відпочинку, де можна цікаво і змістовно провести вільний час, поділитись власними враженнями від прочитаного або подорожі, переглянути світлини, відеофільми.

Ніна Сікора, пресова референтка
33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

127-ий ВІДДІЛ СУА, Нью-Йорк, Н.-Й.

Загальні збори новоствореного 127-го Відділу відбулися 14 лютого 2002 р. у приміщенні літературно-мистецького клубу в Галерії “Маяна”. Головою зборів була Олександра Прадивус, секретаркою – Віра Павлишин.

Управу Відділу обрано у такому складі: Оксана Лиховид – голова, Олександра Прадивус – заступниця голови і організаційна референтка, Лариса Гулович – імпрезова референтка, Слава Герльовська – скарбник, Світлана Махно – протоколярна секретарка.

Референтки: Лаврентія Туркевич – музейна, Вероніка Камінська і Марія Польна – мистецькі, Люба Ткачук – стипендійна, Надія Хоменко – суспільної опіки, Вероніка Плісак і Галина Ремезова – виховні, Віра Павлишин – пресова, Олена Мазур – господарська.

Контрольна комісія: Слава Гірняк, Неля Михайлів, Людвіга Ролюк.

Віра Павлишин,
пресова референтка.

8-ий ВІДДІЛ СУА ім. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ, Парма, Огайо.

Загальні збори Відділу відбулися 26-го січня ц. р. Головою зборів була Христя Фединська, секретаркою – Іванна Боднарук.

Окружну Управу репрезентувала її голова Іванна Шкарупа.

Управу Відділу вибрано у такому складі: Діяна Фроберг – голова, Іванна Боднарук – заступниця, Христя Фединська – скарбник. Збори Відділу членки протоколюють навперемін.

Референтки: Наталка Кузик – організаційна, Дося Кріслата – культурно-освітня і імпрезова, Котя Маланчук – музейно-мистецька, Тамара Копистинська – суспільної опіки, Марта Боднар – стипендійна, Ліза Кусяка – референтка зв'язків, Іванна Боднарук – хронікар, Надя Русенко – пресова, Настя Стецик – господарська.

Бажаємо плідної праці новообраній Управі!

Надя Русенко,
пресова референтка.

29-ий ВІДДІЛ СУА ім. 500 ЖІНОК КІНГІРІ, Чікаго, Ілл.

Загальні збори відбулися 2 березня ц. р. До президії були вибрані: Оля Дяченко – голова, Ореста Фединяк і Олександра Савин – секретарки. Привітання від голови Окружної Управи Люби Калін прочитала Оля Дяченко.

До нової Управи були вибрані: Люся Кокорудз – голова, Єва Зеленко – заступниця голови, Рута Галібей – протоколярна секретарка, Віра Маркевич – кореспонденційна секретарка, Гертруда Венджура – скарбник.

Референтки: Оля Дяченко – організаційна, Дарія Ярославич – культосвітня, Ліна Косик – фінансова, Катерина Івасишин і Міля Вишницька – суспільної опіки, Єва Зеленко – стипендійна, Олександра Савин – пресова, Марійка Гриневич – господарська. Видавничий фонд – Дарія Ярославич.

Контрольна комісія: – Марія Волинець – голова, Віра Джулинська і Зірка Цимбаліста – членки.

Олександра Савин,
пресова референтка.

124-ий ВІДДІЛ СУА ім. ЛАДІ МОГИЛЯНСЬКОЇ, СТ.-Пітерсбург, Фл.

Загальні збори відбулися 21 квітня ц. р. з участю 20 членок. Зборами провадила Дзвінка Чорна-Голія – голова, Міра Ганкевич і Наталя Хахула – секретарки.

Нова Управа вибрана в такому складі: Люба Мицик – голова, Ляриса Головата і Дзвінка Чорна-Голія – заступниці голови, Ірена Куц – протоколярна секретарка, Міра Ганкевич – кореспонденційна секретарка, Ірена Мамус і Соня Рудольф – скарбники.

Референтки: Марічка Бравн і Оля Павук – організаційні, Міра Ганкевич і Наталя Хахула – культурно-освітні, Ліна Сливка, Наталя Хахула і Іня Попович – імпрезові, Дзвінка Чорна-Голія і Стефа Боднар – мистецькі, Люба Ціховляс, Слава Савка і Стефанія Кобилецька – суспільної опіки, Оля Ліс – стипендій, Наталя Хахула і Міра Ганкевич – пресові, Наталя Головата і Марічка Бравн – зв'язків, Стефа Боднар, Оріся Петріна-Джонсон і Ірена Крайник – господарські.

Контрольна комісія: Оріся Петріна-Джонсон – голова комісії, Ірена Крайник і Стефанія Кобилецька – членки.

Міра Ганкевич,
пресова референтка.

ДЕНЬ МАТЕРІ

83-й Відділ СУА в Нью-Йорку 8 травня відзначив святковою програмою День матері на своїх ширших сходах.

Програму підготувала і вела імпрезова референтка Ірена Стецьків при допомозі членок комісії. Ольга Гаєцька розказала про вшанування матерів у деяких Європейських країнах. Пошанування матері в Україні має глибокі історичні корені. Союз Українок в Галичині сімдесят п'ять років тому започаткував святкування Дня матері у містах і селах України.

У мистецькій програмі брали участь Наталія Дума, яка прочитала вірш з дитячих років для мами, що викликало грімкі оплески.

Анна Бачинська при акомпаніменті Ірини Чуми заспівала українські народні пісні, якими розчулила присутніх. Вірші зі збірки Уляни Кравченко читали Наталія Дума, Надія Савчук і Стефанія Косович. Програма закінчилася споминами Дарії Гензи, Надії Савчук, Анни Процюк і Стефанії Косович про матерів.

Голова Відділу Стефанія Косович подякувала організаторам і виконавцям мистецької програми.

Усім Мамам бажаємо Божих ласк і Многих літ!

Володимира Біланюк, пресова референтка Відділу.

Членки 45-го Відділу ім. Катрусі Зарицької. Перший ряд зліва: І. Прийма, М. Шехович, С. Король, Т. Розгін, М. Цап, М. Дяків. Другий ряд, зліва: Д. Конюх, Л. Патерин, В. Крива, І. Джуль, Л. Кізима, В. Мушинська, М. Балтарович, С. Косак, і. Тарнавська, І. Кучер, Л. Левак.

ВІДЗНАЧЕННЯ 131-ЛІТТЯ З ДНЯ УРОДИН ЛЕСІ УКРАЇНКИ

У пополудневих годинах 14 квітня ц. р. 45-ий Відділ СУА у Воррені, Міч., влаштував власними силами святкування 131-ліття уродин Лесі Українки. Кімната СУА була прибраною портретом поетеси та світлинами її пам'ятників з різних міст Америки й України, які приготувала Дарія Конюх. Програму відкрила голова Відділу Стефа Король і привітала голову Округи Наталію Гевко та всіх присутніх. Марта Шехович прочитала молитву СУА і вела дальшою програмою з притаман-

ною їй енергією і ентузіазмом. Наталка Гевко у своєму слові відзначила діяльність 45-го Відділу за час його існування. Ірина Тарнавська розповіла про характеристичні риси творчості Лесі Українки про особливості її творів і її самої як поетеси.

Ірина Джуль розповіла про перебування Лесі Українки в Криму, подала маловідомі факти з життя поетеси. Виступ був ілюстрований прикладами з її родинного листування. Лідія Кізима і Віра Крива почергово читали

вірші Л. Українки.

Наприкінці зустрічі Стефа Король виголосила змістовну доповідь про збереження пам'яті Л. Українки серед іммігрантів в Америці, зокрема серед жіноцтва. Передовсім провід СУА закликав до передачі ідей поетеси молодому поколінню.

Поодинокі частини програми в'язалися одна з одною у своєрідне плетиво віддзеркалюючи творчість й життя Л. Українки. Стефа Король подякувала виконавцям програми та

членам комітету за підготовку, а голові Округи за її участь у святкуваннях. Присутні нагороджували виконавців програми заслуженими оплесками та повною увагою. На закінчення учасники святкувань розважались товариськими розмовами при чаю і солодким, приготованим господарською референткою Марією Дяків.

Ірина М. Джуль, пресова референтка
45-го Відділу СУА.

ДОПОМОГА ДМИТРИКОВІ

У порозумінні з референткою суспільної опіки СУА Надією Шмігель 47-ий Відділ СУА в Рочестері, Н.-Й., постарався допомогти Дмитрикові. Родина нашої членки св. п. Ірини Семанюк призначила на цю ціль збірку у пам'ять покійної, і додаткові пожертви громадянства склали суму у 3 тисячі дол.

Важко уявити, скільки болю переніс чотирирічний Дмитрик – життєрадісний і усміхнений хлопчик. Членки 47-го Відділу дуже раді, що змогли допомогти знедоленій дитині і висловлюють щире подяку родині Семанюків та всім жертводавцям.

Голові Союзу Українок в Отинії дякуємо, що поінформувала нас про Дмитрика.

Дора Сторожинська, секретарка.

*Дмитрик
Хавуляк
з Отинії
в Україні.*

“ТРАДИЦІЙНИЙ ОСЕЛЕДЕЦЬ” 76-ГО ВІДДІЛУ

Імпреза, яку Відділ влаштовує кожного року під час посту, відбулася 17 березня 2002 р. у залі церкви св. Йосафата у Воррені, Міч.

Голова Відділу Стефанія Оглаб'як-Дацків запросила відомих артистів зі Львова Лесю Боровець-Демчишин і Ростислава Демчишина, а також поетесу Віру Криву (союзанку 45-го Відділу) взяти участь у програмі.

Смачний буфет приготували наші членки. Гості з радістю слухали пісні у виконанні львівських артистів. В. Крива читала поезії та гуморески.

Імпреза була дуже успішною.

Ірена Бодруг-Івробкевич,
кореспонденційна секретарка.

*Зліва: Віра Крива, Ростислав Демчишин,
Лєся Боровець-Демчишин.*

НАШІ ІМПРЕЗИ

29-ий ВІДДІЛ СУА, Чікаго, Ілл.

Членки 29-го Відділу СУА після успішної імпрези "Полуденок-бенефіс".

Перший ряд, зліва: М. Гриневич, Д. Ярославич, О. Кравченко, Л. Кокорудз, Є. Зеленко. Другий ряд, зліва: Л. Косик, О. Качман, М. Стадник, О. Марчук, Л. Олексюк, О. Андрушко, В. Роговська, Н. Масник, В. Джулинська, М. Мандзій, О. Покорка, Р. Галібей, Л. Коломиєць, Д. Дика, О. Фединяк, В. Маркевич, Л. Коломиєць, О. Савин. Третій ряд, зліва: Д. Маркусь, К. Івасишин, З. Цимбаліста, Л. Калін.

Зустріч з дружиною Губернатора Іллиною. Зліва Пані Раєн, Л. Кокорудз, М. Волинець, О. Савин.

У березні відбувся щорічний "Ethnic Day" у Thompson Center, Чікаго. Відділ репрезентувала голова Люся Кокорудз із членками Марійкою Волинець і Олександрою Савин.

На нашому столику красувалися чудові вироби народного мистецтва, прекрасні писанки чікагського писанкаря Бориса Савина. Ці твори мистецтва притягали до нашого столика

глядачів, які цікавилися виставкою і бажали отримати наш телефон.

Дружина губернатора пані Раєн захоплено оглядала вишивки, весільні комплекти, ікони та на згадку про імпрезу зфотографувалася з нами.

Олександра Савин, пресова референтка.

ВІДЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

У Ст.-Петербурзі на Фльориді 8 січня 2002 р. на 81 році закінчила життєвий шлях членка 64-го Відділу СУА в Нью-Йорку бл. п. Ольга Ірина з Порендовських Білостоцька.

Перша наша зустріч відбулася у 1928-29 рр. у приватній жіночій гімназії в Стрию, де нас, українок було обмаль. Ольга – дочка начальника залізничної станції біля Стрия приїздила до школи. Ми бачилися тільки під час навчання.

Коли міністерство освіти у Польщі впроваджувало нову систему і зліквідувало учительські семінарії, Оля перейшла до новоствореної гімназії Рідної школи, а її батька перевели працювати до Станиславова, згодом до Бидгоща. Оля закінчила гімназію у 1938 р.

Друга світова війна була жорстокою для родини Порендовських. Родичі, найстарший брат о. Лев і наймолодший Володимир опинилися у сибірських таборих. Оля врятувалася тому, що була у той час на учительських курсах. Згодом у 1944 р. опинилася в Баварії (через Краків) і працювала на фабриці зброї в холодному і вологому підземеллі. Оля мешкала в німецькій родині та з їхньою допомогою добре вивчила англійську мову. Коли зорганізувався табір переміщених осіб в Регензбурзі, Оля працювала секретаркою і перекладачем у голови табору Р. Сербина.

Ірина і Тиміш Білостоцькі

1948 р. Ольга Ліхній одружилася з Тимішем Білостоцьким, відомим пластуном, виховником молоді і викладачем на торговельних курсах. Родина 1951 р. емігрували до США, Нью-Гейвену, де народився їхній син Степан. Коли була заснована парафія св. Покрови Божої Матері в Озон Парку, Оля провадила школу українознавства, організовувала дитячі імпрези, була секретаркою відділу “Провидіння”, згодом в американській профспілці. 1995 р., на дев’ятому році життя помер Олин чоловік Тиміш Білостоцький. 1997 р. Оля переїхала на відпочинок до Ст.-Петербургу – на жаль, не надовго.

Ольга Білостоцька, яку я добре знала і з якою приятелювала, була глибоко релігійною, людиною, взірцевою дружиною і матір’ю, невимовно доброю і сердечною.

Вічна їй пам’ять!

Олена Качала.

ДОБРОДІЙСТВО

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ “НАШЕ ЖИТТЯ”

КВІТЕНЬ 2002 р.

Пожертви

По 10 дол. – Дарія Мек Кей, Олена Турула, Надія Плакида.

Замість квітів

У світлу пам’ять бл. п. Ольги Гоєвич, колишньої членки 11-го Відділу у Трентоні, склали: 105 дол.: 25 дол. – Ярослава Лабка, по 20 дол. – Люба Мрилоцька, Марія Городиська, Марія Глушок, Мирослава Глушок. Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

Мирося Глушок, референтка суспільної опіки 9-го Відділу СУА, Трентон.

Замість квітів на могилу бл. п. Ольги Гоєвич, колишньої членки 11-го Відділу СУА у Трентоні, складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд. Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

Мирося Глушок.

У світлу пам’ять моєї улюбленої та незабутньої мами бл. п. Теодозії Савицької у четверту болючу річницю її відходу у вічність 9 травня 1998 р. складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу.

Гандзя Савицька Мицак.

У світлу пам'ять бл. п. Володимира Боднара складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу. Опечаленій дружині Любі й родині висловлюю глибокі співчуття.

Ірена Іванчишин.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

КВІТЕНЬ 2002 р.

Пожертви: 5,000 дол. – Стефан і Володимира Сливоцькі (64); 2,500 дол. Іван Свищук (29), Василь і Галина Тірі (Польща); 1,000 дол. – Ірена Старожитник (65); 525 дол. – Лев і Ірена Кушнірі (67); 450 дол. – Стефан Приймак (86), Самопоміч, Пассейк, Н.Дж. (70), Анна Скібіцька; 365 дол. – 38-ий Відділ СУА; 350 дол. – 56-ий Відділ СУА; 250 дол. – John Batz (107), Олена Бобиляк (70), Єпископ Василь Лостен, Анна Максимович, Михайло і Ольга Мочули (70), Петро і Розалія Пенгрени (33); 220 дол. – Любомир і Марія Іваськови (56), Оксана Сидорак (107), 24-ий Відділ СУА; 200 дол. – John & Patricia Lucyk (4), Едвард Рокіський (56), Семен і Марія Чорній (56), 70-ий Відділ СУА; 120 дол. – Надія Мандрусяк (56); 110 дол. – Ірена Бойко (106), 65-ий Відділ СУА, 98-ий Відділ СУА, 100 дол. – Інтерпорт Сервіс, Н. Левчик (49), д-р Стефан Осадца (49), 49-ий Відділ СУА; 50 дол. – Неоніля Сайкевич (49), Емілія Святківська (49); 25 дол. – Оксана Бережницька (49), John & Doreen Rudan (86), Люба Цьолко (49); 21 дол. – Рената Бігун (28).

З НАГОДИ...

У сорокову річницю священства о. Ф. Патриляка складаю 450 дол. на стипендію для мого стипендіянта семінариста у Бразилії.

Марія Карман, вільна членка СУА.

У ПАМ'ЯТЬ

У пам'ять нашої членки бл.п. Анни Секрети на місячних сходинах 1-го Відділу СУА провели збірку на стипендійну акцію СУА. Зібрали 230 дол. для студентів в Україні.

Рома Раковська.

У пам'ять професора бл. п. Стефана Самбірського складаємо 100 дол. на стипендійну акцію СУА. Шановній дружині і родині висловлюємо глибокі співчуття.

Данило і Люба Більовщукі.

Замість квітів на могилу бл. п. професора Стефана Самбірського складаємо на стипендійну

акцію СУА (через 56-ий Відділ): по 50 дол. – Марія Балтарович, Богдана Більовщук, Стефа Шандра; по 25 дол. – Марія Дорожинська, Катерина Мисько, Галя Янчишин; 20 дол. – Марія Ситник; 10 дол. – Ліда Козак. Разом 255 дол. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Марія Чорній, референтка стипендій 56-го Відділу.

До вінка у пам'ять бл. п. Почесної членки СУА Іванни Вовк складаю 100 дол. на стипендійну акцію СУА, яка завжди була близька серцю І. Вовк.

Другові її життя в.п. Адамові Вовкові та усім рідним висловлюю сердечні співчуття.

Анна Кравчук, Почесна голова СУА.

У пам'ять бл. п. Почесної членки СУА Іванни Вовк та довголітньої референтки стипендій 33-го Відділу СУА у Пармі, Ог., складаю 100 дол. на стипендійну акцію СУА.

Висловлюю найщиріші співчуття чоловікові в. п. Адамові з родиною.

Люба Більовщук, референтка стипендій СУА.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

М. Оріся Яцусь, скарбник стипендій СУА.

Люба Більовщук, референтка стипендій СУА.

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

КВІТЕНЬ 2002 р.

У світлу пам'ять бл. п. Ярослава Кришталовича складаю 25 дол. на Фонд Суспільної Опіки СУА. Дружині Ярославі, дітям і внукам висловлюємо сердечне співчуття.

Роман і Анастасія Прийми.

47-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки в Рочестері, Н. Й., на загальних зборах Відділу постановив скласти 100 дол. на допомогу сиротам в Україні.

Дора Сторожинська, секретар Відділу.

Марія Лиляк, голова Відділу.

У світлу пам'ять бл. п. Іванки Коць, яка померла 5 квітня ц. р. на допомогу сиротам в Україні склали: по 100 дол. Ярослав Семків – колишній учень з Дегендорфу і Ляндсбургу, Маркіян Оніферк – приятель з гімназійних часів. Разом 200 дол.

Чоловікові Марянові складаємо щирі співчуття.

МОЛОКО І БУЛОЧКА

НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

97-ий Відділ США ім. Марусі Бек в Боффало складає 750 дол. на сніданки школярам України.

Наталія Сантасієро, скарбник Відділу.

Б. Галаган складає 100 дол. на сніданки дітям в Україні.

У пам'ять бл. п. Стефанії Костик, членки 47-го Відділу США ім. Лесі Українки в Рочестері, Н. Й., яка відійшла у вічність 2 березня 2002 р. складають на сніданки школярам України: по 10 дол. – М. Лилак, Т. Шутер, І. Руснак, М. Костів, М. Сипняк, А. Лапичак-Бах, А. Лучанко, К. Панич, О. Ганушевська, А. Сохоцька; 6 дол. – М. Лещишин; по 5 дол. – Т. Приймак, М. Сиплива. Разом 116 дол.

Дора Сторожинська, секретар.
Марія Лилак, голова.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Квітень 2002 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На новостворений Тривалий Фонд ім. Лідії Крушельницької у пам'ять бл. п. Леонтія Крушельницького 500 дол. склали Стефан і Володимира Сливоцькі; 100 дол. – д-р Христина Сливоцька.

ДАТКИ

По 200 дол. – М. Лавро, І. Гронь; по 100 дол. – Ю. і І. Колодії, А. Черни, д-р С. Андріяшук, д-р С. Ничай, Р. Цирик, д-р Р. і К. Сось-Гайди, С. Головка, Е. Гойдиш, С. Черевко-Смит, П. Дент, J. Wylder, M. Rhodes; 60 дол. – С. Чорна; по 50 дол. – Я. Кіналь, В. Лобур, М. Робах, д-р Л. і О. Мостовичі, Г. Возняк-Брайман, Б. і В. Андрушківі, П. Шпачинська, О. Луцька, М. Шиприкевич, Л. Ціховляси, д-р П. і І. Джулі, Я. Заплітний, С. Олексин, О. і В. Данилишини, С. Сенежак, д-р Я. Очеретько, С. Киньо, А. Стебельська, Т. Шутер, Г. Гомзяк, О. Мішко, В. і С. Науми, С. Косачук, В. Бушак, Л. Закревська, A.Reuter, Mark Smylie, Frances Stek; по 40 дол. – М. і Н. Слободинські, О. Лобачевська, А. Смеречинська; 35 дол. – М. Легун; по 30 дол. – Д. і Д. Яременки, О. Кмет, Д. Ломницька; по 25 дол. – Б. Віннік, J. Кошоба, З. Подубинський, Г. Пиптик, С. і О. Голуби, Н. Ход-

М. Андрушко складає через 56-ий Відділ США в Норт-Полрт, Фл., 30 дол. на сніданки школярам України. Оріся Свистун, голова Відділу.

54-ий Відділ США у Вільмінгтоні, Дел., складає 1,100 дол. на сніданки школярам України.
Софія Слюзар, голова Відділу.

Округа Союзу Українок Америки у Дітроїті влаштувала добродійний розваговий вечір під гаслом "Станьте ангелами-добродіяями". Прибуток 19,000 дол. призначили на сніданки наймолодшим школярам України.

Щиро дякуємо Окрузі США Дітроїт за вдалу ініціативу і велику підтримку програми суспільної опіки США.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Романна Кекіш, скарбник.

Надія Шмігель, референтка суспільної опіки.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

новський, Л. Королишин, М. Думенко, О. і Л. Чапельські, О. і М. Лушницькі, М. Яровенко, М. і М. Ломаги, Л. Баранська, О. Загайкевич, Е. і Е. Івашківи, В. Крамар, П. Савик, К. Данилишин, Б. і О. Дубики, В. Сендзік, М. Груб'як, М. Андрусяк, Д. і В. Дзамби, М. Крамарчук, В. Кузик, І. Шкарупа, С. і Л. Голуби, М. і Т. Андрухіві, І. і А. Яриші, Л. Ігнат, Ю. Олесницький, Л. Процик, З. Завадович, С. і К. Костики, Ю. Кобилюк, Г. Собчук, М. Данилів, Д. Янчишин, А. Натина, С. Кобилецька, М. Сахно, В. і М. Плакиди, О. Коцко, І. Магоцький, С. Обущак, М. Жуковська, І. і А. Безубяки, Г. Онуфрив, Н. Сохан, Е. Лужняк Т. Десук, W. Patch; по 20 дол. – М. Конрад, О. Небеш, М. Мілянчик, Т. Лисак, Р. Богачевська, М. Сольчаник, О. Качала, К. Росандич, Г. Сенів, Я. Лабка, П. і Н. Плечені, А. Марчиха, М. Хом'як, Я. Скипакевич, Д. Пасічняк, Г. Гайдук, М. Василишин, І. Ганкевич, В. Кавка, З. Гаюк, R. And R. Alfano, T. Marsch, J. Jackson, O. Santos, D. Kuprewicz, D. Graham; по 15 дол. – О. і Г. Обухи, В. Семенов, О. Варварів, Н. Волянський, М. Захарків, В. Яковенко, В. Катрук, д-р В. С. Тригос, К. і Л. Микитичі, І. Цьолко, К. Graham; 11 дол. – Г. Шуб'як; 10 дол. – Б. і О. Богословці, Я. Штендера, І. Твердохліб, І. Купіна, М. Дуб, А. Дроздовська, Е. Святківська, Я. Гайда, С. Касей, А. Кос, Ю. Левицький, В. Левицька, О. Гриньків (через 63-ий Відділ США), К. Кунька, У. Старосоль-

ська, І. Гайдук, І. Олесь, д-р О. Волянський, А. Бандура, О. Бадинський, О. Лаба, С. Порайко, А. Чайка, А. Кібало, А. Федик, Я. Олексів, П. Гомка, А. Нинка, Я. Гапій, д-р І. Павлічка, А. Гураль, Т. Дідошак Т. Восон, L. A. Lawther, M. Krafcsisin, N. Kocan, N. Zlupko, C. Belghaus; **6 дол.** – І. Павлов; **5 дол.** – О. Хомин, О. Труш, М. Квітка, Т. Слюсаренко, М. Сороколіт, О. Буката, Р. Chichila, T. Choy Jr., G. and A. Kobin, A. Germansky.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

5,000 дол. – В. і Л. Шевченки; **1,000 дол.** – О. і З. Левицькі, Е. Змий (Pfizer Fund), D. Kashimer; **по 500 дол.** – М. і О. Завадівські, О. Голюка, М. і Н. Трояни, Л. Олесницький (Micros Retail Systems, Inc.), Я. і К. Козаки; **310 дол.** – Б. Полянський (Goodrich Corporation); **286 дол.** – Я. Мулик (United Way); **250 дол.** – проф. В. Петришин; **200 дол.** – В. Мацелюх, Л. Глют (American Express); **по 100 дол.** – д-р М. Мотиль, Т. Шатинський (Johnson & Johnson Family); **90 дол.** – Т. G. Mason (Exxon Mobil); **по 50 дол.** – Я. і Я. Букачевські, І. і І. Телюки, О. Новаківська, Н. Коропей, М. Terlecki-Edwards (Cigna); **25 дол.** – О. Городецька; **20 дол.** – І. Жовнір.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДОВУ УМ

У пам'ять бл. п. **Евстахії Міляннич** складаємо **100 дол.**
Д-р Р. і А. Алиськевичі.

У пам'ять бл. п. **Евстахії Міляннич** складаємо **100 дол.**
І. і Б. Чуми.

У пам'ять бл. п. **Евстахії Міляннич** складаю **50 дол.**
М. Шуст.

У пам'ять мого чоловіка, бл. п. д-ра **Мирослава Харкевича** складаю **1,000 дол.**

О. Харкевич.

У пам'ять бл. п. **Івanni Рожанковської** складаємо **100 дол.**
І. і Б. Чуми.

У пам'ять бл. п. **Івана Винника** складаю **50 дол.**
А. Макух.

У пам'ять бл. п. **Зенона Снилика** склали: **по 50 дол.** – В. Пилишенко, І. і Б. Чуми, Р. Куціль; **по 25 дол.** – Е. Кулик, В. і А. Мандзії, З. Онуфрик, Х. Ковч, Н. Кольцо, д-р Б. Гуран, М. і У. Баб'юки; **по 20 дол.** – д-р Н. Шульга, Я. Андрушко, А. Білик; **15 дол.** – М. Баб'юк; **10 дол.** – А. Харамбура; **5 дол.** – Г. Лісова.

У пам'ять бл. п. **Остапа Балабана** склали: **по 100 дол.** – Л. і Г. Футали, М. і О. Гнатейки; **по 50 дол.** – д-р Н. Теребус-Кмета, А. Кмета, М. і Н. Шмігелі, З. і В. Салевичі, д-р Я. і І. Моцюки, Я. і К. Червоняки, М. Борковська, Р. Гавриляк і М.

Тершаковець, О. і В. Винники, М. Шуст, М. і Л. Чолгани; **25 дол.** – О. і М. Слупчинські; **по 20 дол.** – А. Британ, П. Шкафаровський.

У пам'ять бл. п. **Дмитра Басалика** склали: **50 дол.** – д-р М. і Н. Дейчаківські; **по 20 дол.** – І. Кашубинська, І. Шкарупа, В. і О. Ільчишини.

У пам'ять бл. п. **Наталії Білоус** складаємо **100 дол.**
Проф. Я. і А. Лешки.

У пам'ять бл. п. **Ірени Падох** складаємо **200 дол.**
Е. і М. Мілянничі.

У пам'ять бл. п. **Ірени Падох** складаю **50 дол.**
О. Лобачевська.

У пам'ять бл. п. **Ірени Падох** складаємо **100 дол.** через 83-ий Відділ СУА. М. і З. Галіви.

У пам'ять бл. п. **Ольги Білостоцької** складаю **50 дол.** через 64-ий Відділ СУА.
М. Савицька.

У пам'ять бл. п. **Ірени Падох**, членки 64-го Відділу СУА, склали: **50 дол.** – М. Савицька; **40 дол.** – Л. Прокоп; **30 дол.** – О. Луцька; **25 дол.** – Н. Самокіш; **20 дол.** – Х. Навроцька; **по 10 дол.** – Л. Артимишин, Л. Баранська, Г. Цігаш, Д. Костів, С. Салдан; **5 дол.** – У. Старосольська.

У пам'ять бл. п. **Ярослава Сидоряка**, чоловіка Тамари Сидоряк, складаємо **50 дол.**
С. і С. Сидоряки.

У пам'ять бл. п. **Василя Хомана** складаю **50 дол.**
Д-р О. Оришкевич.

In memory of **Evstachia Milanytch** we are donating \$ 50. N. and L. Wilson.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. **Михайла Золобчука** складаю **100 дол.**
В. Сосяк.

У пам'ять бл. п. **Наталії Крупської** складаємо **25 дол.**
64-ий Відділ СУА.

У пам'ять бл. п. **Софії Рожанковської** складаємо **25 дол.**
64-ий Відділ СУА.

У пам'ять бл. п. **Софії Рожанковської** складаємо **50 дол.**
П. і І. Шиприкевичі.

In memory of **Olga Linnik** donation of \$75 was made by **Brinkmann Instruments, Inc.**

In memory of **Olga Linnik** Mr. and Mrs. F. and M. Carchietta made donation to The Ukrainian Museum.

**Щиро дякуємо за підтримку,
Управа і адміністрація УМ**

Ганна ЧЕРІНЬ

РІДНА МОВА

На світі стільки різних мов,
Як квітів у гаю,
А рідна мова – то любов,
Отож люби свою!

Люби її, бо твій народ
За неї зводив бій
Крізь барикади перешкод –
За свій державний стрій.

І ти, мій друже, поможи,
Учися і читай –
І всім знайомим розкажи
Про наш чудовий край.

Якщо забув, то знов навчись
Прекрасних рідних слів,
Щоб відродились, як колись,
І Київ наш і Львів.

Володимир БОДНАРУК

У ДЕНЬ СОНЯШНИКІВ

Був холодний, дощовий день. На розі двох вулиць стояв малий хлопчина. На грудях у нього була прикріплена коробка. До нього підступив якийсь пан.

– Як ти називаєшся? – запитав.

– Івась, – відповів хлопчина.

– Що ти тут робиш у таку негоду?

– Бачите що, – підніс Івась коробку. – У нас сьогодні день соняшників – збірка на бідних.

– Але ж дощ, ти краще йди додому.

– То нічого, що дощ. Я ще подожду. Тепер якраз виходять люди з праці.

Незнайомий ще раз обкинув поглядом хлопця і сказав немов до себе: “От упертий хлопчина! Такий дощ, а він, немов той вояк на стійці, стоїть і не вступається”... Хлопчина почув це й посміхнувся.

– А хіба всім на світі гарно живеться? Треба ж допомгти біднішим...

– А ти знаєш для кого це?

– Це для бідних, – сказав хлопчина.

– Бачив ти їх? – запитав незнайомий пан.

– А он виглядають з вікна троє. Я їх знаю. Вони недавно приїхали з Європи. Їм треба в школу йти, а в них немає одягу, – сказав хлопчина.

Незнайомий вкинув до коробки гроші ще й хлопчиків дав одного доляра.

– А це тобі на ласощі, – сказав.

Хлопчина подякував. Карточку з малюнком соняшника зачепив панові на гудзик пальта, і той відійшов. Тоді Івась вкинув свого доляра в коробку. Якось веселіше стало. І дощ перестав падати. З-за дахів показалося сонце, а з вікна третього поверху посміхнулись Івасеві троє блідих личок.

Фотогр. Таня Д'Авіньон

Галина КИРПА

ВАРТА

Гніздо чекає пташенят малих,
А дерево – коли повиростають.
І тиша розставляє вартових:
Зорю – над лугом,
Місяця – над гаєм.

ДИВО-ДЕНЬ

Був день такий, як, може, два:
Великий і красивий.
Росли суніці і трава,
Не падали ще сливи.

Був день високий, наче дуб,
Вже брався до хмарини.
Заграв дударик на дуду,
На дудочку з ліщини.

Дуділа дудка і була
Весела – не сердита.
Однак мала, таки мала
Та дудочка для літа.

Бо щоб зуміти диво-день
Тій дудці оспівати,
Їй треба тисячу пісень,
А може, й більше знати!

Галина Кирпа. “Слон мандрує до мами”.
Вид. Київ, “Задруга”, 2001.
Художник Оляна Рута

НАШІ СМАКОВИНКИ

МАРИНОВАНА ПОЛЯДВИЦЯ НА РОЖНІ

- ¼ горнятка помідорового кетчупу
- ¼ горнятка порічкової мармеляди
- ¼ чайної ложки меленого запашного перцю (allspice)
- 1/8 чайної ложки червоного гірконого перцю (cayenne)
- 1 зубець подушеного часнику
- 1 фунт свинячої полядвиці, нарізаної в ¾ інча шматки
- 2 невеликі солодкі картоплі, розрізані на четверо
- 1 червона цибуля, розрізана на 8 шматків
- 2 кабачки нарізані кубиками в 1 інч

Перші п'ять складників змішати в малій мисці. М'ясо вложити до плястикової торби і залити половиною вищезгаданої мішанки, витиснути повітря і тісно закрити. Маринувати в холодильнику найменше 30 хвилин, а можна і цілу ніч. Варити солодку картоплю у воді близько 15 хвилин. Відлити воду і висушити картоплю.

Настромити цибулю і кабачки на вісім малих, металевих рожен, а м'ясо на інші вісім рожен (як "шіш-кебаб"). Розігріти жар "до білого". Розставити рожна на решітці 6 інч над жаром, а солодку картоплю по краях решітки. Час варення 15 хвилин для городини, 12-13 хвилин для м'яса. Всі рожна обертати щоп'ять хвилин і змащувати повищим соусом. Обід на чотири особи.

МАРИНОВАНІ КРЕВЕТКИ (Shrimps) НА РОЖНІ

- ¼ горнятка води
- ¼ горнятка соку цитрини
- 1 чайна ложка натертої шкірки цитрини
- 2 ложки оливкової олії
- ½ горнятка насіченої зеленої петрушки
- 3 подушені зубці часнику
- ¼ чайна ложки пекучого червоного перцю
- ¼ чайної ложки солі
- 1 ¼ фунта почищених креветок
- 1 італійський хліб
- 2 середньої величини кабачки, нарізані в тонкі пасочки
- 2 солодкі червоні перці, нарізані, як кабачки
- 2 ложки оливкової олії
- 2 ложки насіченої свіжої м'яти, або петрушки
- ½ чайної ложки солі
- 2 подушені зубці часнику

Перших вісім складників змішати в плястиковій торбині. До них додати креветки. Видусити все повітря і щільно закрити торбинку. Залишити на столі на ½ години. На чотирьох кусках стانیолі розложити городину, полити олією, посипати м'ятою, сіллю і часником, звинути стانیолу в пакетики. Пакетики з городиною розложити на решітці на відстані 6 інчів від дуже гарячого жару. Пекти 18 хвилин. Тим часом креветки настромити на чотири рожна. Коли городина вже пропеклася 10 хвилин, тоді поставити креветки також на решітку. По чотирьох хвилинах креветки перевернути, змастити рештою маринаду та пекти ще чотири хвилини, або поки креветки будуть готові.

Подавати з загрітим на решітці італійським хлібом.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг — 1-ша заступниця голови
Софія Геврик — 2-га заступниця голови для справ організаційних
Оксана Фаріон — 3-тя заступниця голови для справ культури
Мотря Воєвідка-Слоневська — 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Марта Данилюк — протоколярна секретарка
Іванна Ганкевич — кореспонден. секретарка
Христина Ярема — англомовна секретарка
Надя Цвях — фінансова секретарка
Меланія Грибович — скарбник
Катерина Немира — для справ преси
Марта Богачевська-Хомяк — вільний член
Ірина Стецьків — вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Варка Бачинська — суспільної опіки
Катерина Івасишин — виховна
Марія Пазуняк — музейна
Марія Полянська — стипендій
Ольга Тритяк — архівальна
Марта Яросевич — екології

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадніченко — редактор англомовної частини журналу

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Наталія Гевко — Дітройт
Христина Іжак — Філадельфія
Надія Савчук — Нью-Йорк
Марта Стасюк — Північний Нью-Йорк
Ярослава Мулик — Нью Джерзі
Іванна Шкарупа — Огайо
Любомира Калін — Чікаго
Зоряна Мишталь — Нова Англія
Маріянна Заяць — Центральний Нью-Йорк
Уляна Глинська — зв'язкова далеко віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич — голова
Надія Шмігель — член
Рената Заяць — член
Ліда Закревська — заступниця
Христина Мельник — заступниця

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorug — 1-st Vice President
Sophia Hewryk — 2nd VP — Membership
Oxana Farion — 3rd VP — Culture
Motria Voyevodka-Slonievsky — 4th VP — Public Relations
Marta Danyluk — Recording Secretary
Iwanna Hankewycz — Corresponding Secretary (ukr.)
Christina M. Jarema — Corresponding Secretary (engl.)
Melania Hrybowych — Treasurer
Nadia Cwiach — Financial Secretary
Kateryna Nemyra — Press
Martha Bohachevsky-Chomiak — Member-at-Large
Irena Stecki — Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Barbara Bachynsky — Social Welfare Chairwoman
Katherine Iwasyshyn — Education Chairwomen
Maria Pazuniak — Art/Museum Chairwoman
— Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
Maria Polanskyj — Archives Chairwoman
Olga Trytyak — Ecology Chairwoman
Marta Jarosewicz

Ірена Чабан — Editor-in-Chief "Our Life"
Тамара Стадніченко — English editor "Our Life"

REGIONAL COUNCILS

Natalia Hewko — Detroit
Stefany Wochok — Philadelphia
Nadia Sawczuk — New York City
Martha Stasiuk — New York - North
Jaroslava Mulyk — New Jersey
Iwanna Shkarupa — Ohio
Lubomyra Kalin — Chicago
Zoryana Mishtal — New England
Mary-Ann Zajac — New York - Central
Uljana Hlynsky — Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych — Chairwoman
Nadia Shmigel — Member
Renata A. Zajac — Member
Lidia Zakrewsky — Alternate
Christine Melnyk — Alternate

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**

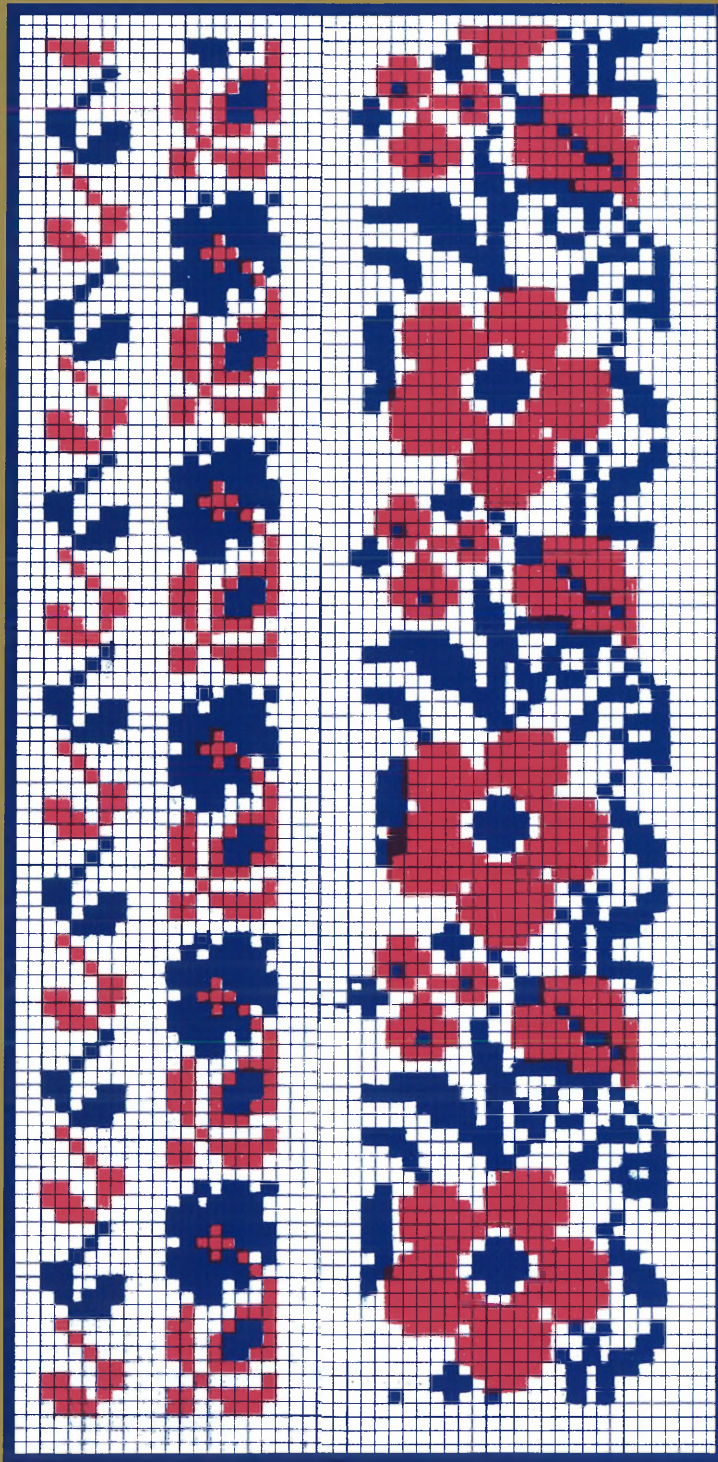
Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Волинь XIX ст. Вишивати нитками ДМС червоними 666 і чорними.